

ဝေသာလီ မောင်ဇွန်

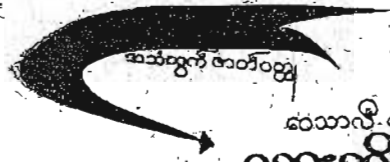
ချားချားပဲခင်း

အသံထွက်ဇာတ်ဝတ္ထု

တာလဆတ်

BURMESE CLASSIC

အသံထွက် ဇာတ်ဝတ္ထု

ဝေသာလီ-အောင်မြင်

သားဆိုးလဆ

<ကာလ-သတ္တုသား>

BURMESE CLASSIC

မေတ္တာရိပ်မြို့ စာပေတိုက်

စာအုပ်စဉ် (၂)

၁၉၇၆-ခု၊ စက်တင်ဘာလ

သားဆိုးဖခင်

ကာလသတို့သား အသံထွက်ဇာတ်ဝတ္ထု

အသံထွက်ဇာတ်ဆိုသည်မှာ

အသံထွက်ဇာတ်ကို စာပေအဖြစ် မှတ်တမ်းတင်ခဲ့သည်မှာ ခုတိယအကြိမ်မြောက် ရောက်ခဲ့ပါပြီ။ ပထမစာအုပ်မှာ “ပဉ္စသီ” အသံထွက်ဇာတ် ဖြစ်ပါသည်။

အသံထွက်ဇာတ်

ဟူ၍ စာပေလောကတွင် အမည်သစ်တင်ရခြင်းအကြောင်းကို ပထမအုပ်တွင် ဖော်ပြပြီးခဲ့ပါပြီ။

“အသံထွက်ဇာတ်” ဟူသည်မှာ “ကွက်စိပ်စာပြော” ပင်ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အဇန့်ဝါသိကဆရာရင်း (ခုံမင်းကြီးဦးကျော်) ထံ နည်းနာမှီး၍ ရအပ်သောပညာဖြင့် ကိုယ်တိုင် ရေးသားကာ မြန်မာ့အသံမှ အသံလွှင့်ထုတ်ခဲ့သော စာပြောကွက်စိပ်များကို စာပေအဖြစ် မှတ်တမ်းတင်လိုသည်မှာ ကြာမြင့်ခဲ့ပါပြီ။ ယခုမှ အခွင့်သာပါတော့သည်။

ဤ “သားဆိုးဖခင်” ဇာတ်သည် မိခင်၏အလိုလိုက်မှုဖြင့် လမ်းသရဲဖြစ်နေသော သူဌေးသား “ကာလသတို့သား” ကို ဖခင်ဖြစ်သည့် အနာထပိဏ် သူဌေးကြီးက မည်သို့မည်ပုံ စည်းရုံး၍ချွတ်ခဲ့ပုံကို ခေတ်နှင့်အညီ လူမှုရေးပြုပြင်ပြောင်းလဲ ပညာပေးစားပေးအဖြစ် စိတ်ဝင်စားတူယရာ ပန်းချီရုပ်ပုံများ ဝေဝေဆာဆာဖြင့် တင်ဆက်ရခြင်း ဖြစ်ပါကြောင်း။

စာရေးသူ
ဝေသာလီ မောင်ဖုန်း

ထုတ်ဝေသူ ဝေသာလီ မောင်ဖုန်း (၀၁၃၀၉)
မေတ္တာရိပ်မြို့စာပေဇာတ်၊
အမှတ် ၂၁၆၊ ဝါးဆင်ခြံတောင်၊
ပတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။

ပုံနှိပ်သူ ဦးလှညွန့်မျိုး၊ ၆-၀၊ ၁၁၆၊
ရွှေဥဒေါင်း စာပုံနှိပ်တိုက်
၁၁၉၊ ၃၀လမ်း၊
ရန်ကင်းမြို့။

ထုတ်ဝေသည့်အကြိမ် ပထမအကြိမ်

ထုတ်ဝေသည့်လ ၁၉၇၆ခု၊ စက်တင်ဘာလ

မျက်နှာဖုံးဂိုဏ် ဆန်းညွန့်ဦးပုံနှိပ်တိုက်၊ အမှတ် ၁၃၅၊
ဗိုလ်ချုပ်လမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့။

မျက်နှာဖုံးနှစ် ကော်မရှယ်ဘလောက်တိုက်၊

အတွင်းပန်းချီများ အမှတ် ၃၃၁၊ ဗိုလ်ချုပ်လမ်း၊
ရန်ကင်းမြို့။

မျက်နှာဖုံးနှင့်
အတွင်းပန်းချီများ ပန်းချီအောင်စိုး

တန်ဖိုး နှစ်ကျပ်

အုပ်ရေ ၅၀၀၀

ရတနတ္ထပဏာမ

“နမောတဿ။ ဘဝတော။ အရတော။
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ”

မဟာကာရုဏိကံ သေဉ္စ မဟပညံ နရာသဘံ။
ဗုဒ္ဓံ ဓမ္မဉ္စ သံဃဉ္စ။ ဝိပ္ပသန္နေန စေတဿာ။
ဝန္ဒာမိ ဝန္ဒနာမာန၊ ပူဇာသက္ကာရ ဘာဇနံ။

အဟံ။ ။တပည့်တော်သည်။ မဟာကာရုဏိကံ။ ။ကြီးမြတ်
စွာသော ကရုဏာ ရှိတော်မူထသော။ သေဉ္စ။ ။ချီးမွမ်းအပ်
သောပုဂ္ဂိုလ်ထက် အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်တော်မူထသော(ဝါ)
သုံးဆယ်နှစ်ပါးသော ဗောဓိပက္ခိယတရားကို ရှာမှီးတော်မူတတ်
ထသော။ မဟာပညံ။ ။ကြီးမြတ်သော ပညာရှိတော်မူတတ်
ထသော။ နရာသဘံ။ ။လူတကာတို့အား အသဘကြီးဖြစ်
တော်မူထသော။ ဝန္ဒနာမာန ပူဇာသက္ကာရဘာဇနံ။ ။ရိုသေ
မြတ်နိုး ရှိခိုးပူဇော် ကော်ရော်တပ်ကွ သက္ကာရတို့၏ တည်ရာ
ဖြစ်တော်မူထသော။ ဗုဒ္ဓဉ္စ။ ။ဘုရားသခင်ကိုလည်းကောင်း။
ဓမ္မဉ္စ။ ။ဆယ်ပါးသော တရားတော် မြတ်ကိုလည်းကောင်း။
သံဃဉ္စ။ ။သံဃာတော်မြတ်များကိုလည်းကောင်း။ ဝိပ္ပသန္နေန။ ။
ကြည်ညိုလှစွာမြတ်စေတနာဖြင့်။ ဝန္ဒာမိ။ ။ရိုသေမြတ်နိုးလက်စိုခိုး
၍ ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမြော်မာန်လျှော့၊ ကန်တော့ပါ၏ အရှင်ဘုရား။
ဂုဏ်သတင်းအထူးပေါ်ရလျှင် ခုံမင်းကြီးဦးကျော်။ အဖိုးဆဏ
ထံ နည်းခံဓုတ်သား။ စာသားထိုထို ပိုလိုမရှိ ကျမ်းနှင့်သိသ
ဦးလေးတော် အနတ္တဆရာလှ မပြတ်အခါခါပြုသို့။ သင်ကြားနာ
ယူ ဆည်းပူးလေ့လာရသောဆရာများကို တရားမကျွမ်းအသိချီး
နဲ့ ရှိခိုးလိုက်ပါဆည်ခင်ဗျား။ ။

BURMESE CLASSIC

စကားချီး

ကာလသတ္တိသား အဆိုးအညစ်ကလေးဟာ၊ အကျိုး
ဖြစ်ခါ တမက်တဖို့လ်ဆိုက်သည့် သာဓကဇာတ်သွား မှတ်
သားဘို့ သားရှင်၊သမီးရှင် လုပ်သားပြည်သူ အများတို့
အား ပြေမြန်မဟီ အမှောင်မဖုံးရအောင် စေတနာ
အရည် နှောင်မဆုံးပါဘူး ကျွန်တော်ဝေသာလီမောင်
ဖုန်းက မြန်မာ့လေလှိုင်းသံမှ ပြေတိုင်းနဘ် အများ
ခပင်းတို့အား နားသွင်းဘို့ တင်ဆက်လိုက်ရပါကြောင်း
သောတရှင်အပေါင်းတို့ခင်ဗျား။

ဒါကြောင့် ပဏာမနှင့် ဂါရဝအခြေတည်ပြီး ပြေမဟီက
တော့ သာဝတ္ထံပါဘဲ၊ လောကသနင်း ကောသလမင်းကြီး၏
အလွန်တရာခင်မင်ရင်းနှီး သူဌေးကြီး သဘာအရှိန် မသေး တဲ့
အနာထပိဏ်သူဌေး (သူဒတ္ထ)ကျောင်းတကာ စတဂရသူ၏ သား
ရတနာကို ဘုရားဘဂဝါကယ်တင်သဖြင့် အပါယ်ပင် အမြစ်
ပြတ်လို့ ကျွတ်တန်းဝင်သူ “ကာလသတ္တိသား” ဇာတက်ကို
ပမာပြုကာ မှတ်တမ်းတင်ပါတော့မယ် ဇာတ်လမ်းတွင် ယခုလို
ခို့ပါကြောင်း သောတရှင်အပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့ခင်ဗျား။

ကာလသတ္တိသား အဆိုးအညစ်ကလေးဟာ အဆန်းတကတဲ
ထင်လိုက်တာလမ်းသရဲအသွင်အချိုးကျလိုက်ပုံကအဆိုးဘဝတွင်
အပေါင်းအဖေတစ်တို့နဲ့ မကောင်းသနော်အမှု ထင်သလိုပြုပြီး
လမ်းမပေါ်မှာ အရှက်အကြောက်ကင်းမဲ့မဲ့နဲ့ အရမ်းထအော်ခါ
သံသေးသံကြောင်နေညမရှောင် တွေ့သမျှ အမျိုးသမီးကလေး
တွေလှောင်ပြောင်ပြီး ကြောင်တောင်တောင် မျက်နှာထားနဲ့ အ
ခက်တရားမရှိ ခက်များခက်ပါဘိတော့ အရပ်ကတို့ရေ။

အခန်း ၁

- (ဇာလာ) ဟေ့ သီတာ ညီးငနဲ၊ ဆံရှေ့ကိုယ်တော်ဟာ ဘရမ်းဘတာနဲ့ လမ်းတကာဘရုတ်ကျပြီး ရှုပ်သမ္ပမကောင်း သတင်းတွေ သောင်းတွင်းမှာ ဝေဖြာလို့ ရှက်စရာကောင်းနေပါပေါ့လား။
- (သီတာ) အို တော်ပါအေ မတော်တာ ကျောင်းပို့ ဆိုသလို ကျုပ်ဘက် မလှည့်ပါနဲ့ အဟုတ်ခင်တဲ့ ငနဲ ပါဘဲအေ ကျုပ်ကမပြောချင် လို့နေတာ ဟိုတနေ့က အိမ်ဘေးလမ်း သော်ကပင်အောက်မှာ ညီးတယောက်ထဲ တေးသီလို့ အမျှော် စိုက်နေတာကို ကျုပ်မသိဘူးမှတ်လို့လား အခုတဲ့ ညီးသီချင်းက “ကိုကာလ မပေါ်လာလို့ မျှော်ရသလေး ခုများ ဘယ်ဆီသို့ ချီလေသည် မယ်မသိတယ် ဆွေးပွဲမိသေးလို့” ဆိုပီးတော့ မျက်ရည်ကလေးစမ်းစမ်းစမ်းစမ်းနဲ့ ကျုပ်ကနောက်ကနေပြီး အဟမ်းလို့

ချောင်းသံပေးလိုက်တော့ ညီးရှက်ပြီးပြေးလိုက်တာ
 သွေးလိုက် တာတောင် မမှီဘူး မဟုတ်လားအေ။
 (မိပုလဲ) ဒါပေါ့ ဗိုင်းကောင်းကျောက်မိ မိန်းမတို့အိန္ဒြေ
 ရွှေပေးလို့မရ ချစ်သူနဲ့ ကျတော့ကမ္မ လူ့သယ်
 ခေါင် ထကတယ် ဆိုတာမျိုးပေါ့အေ။

(မာလာ) တော်ပါအေမိပုလဲတို့
 ရဲ့ညီးတို့အသံကမာပေမဲ့ကျုပ်
 တို့အသံကတော့ မမာနိုင်ဘူး
 တော်ရေ။

(မိပုလဲ) ဒါနဲ့ သိတာကိုသာပြုလို့
 ညီးက ယိ ရတာလဲအေ။

(မာလာ) ယိတာမဟုတ်ပါဘူးအေ
 သူငယ်ချင်းမို့ ကစားတာပါ
 သနားပါတယ်လေ။

(စန္ဒာ) တော်ပါအေ ညီးကစား
 တာက တရားတာ မဟုတ်ဘူး
 ပြတ်မနူး ကလေး မိမာလာ
 ညီး ကြည်စယ်တာနဲ့ အရပ်
 ကြားတော့ အဟုတ်ထင် ရှုပ်
 တယ်လို့ မြင်ပါမယ် အမှန်
 ပြောရရင် ကိုကာလရဲ့ ဖအေ
 ကကျောင်းဒကာကောင်းတာ

များမတော့ တူသူမရှိအရှိန်အဝါ ကျတော့လဲ ပြောရ
 လျှင် ကောသလ ဘုရင်ကတောင် အရေးထားလို့
 လေးစားရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးနှုတ်ချိုပြီး ယဉ်ကျေးလိုက်
 တာလဲ လွန်ရော။ သူငွေးရယ်လို့ မာနမရှိ ဒါန
 အရာကြည့်ပါအုံးမလား ခွန်းစဏ္ဍားနဲ့ အဆွံ့အ၊အ၊
 တွေ နေ့စဉ်လှူ ဒုက္ခိတ မှန်သမျှ အစဉ်ကျေး
 ရှင်ဘုရင်တောင် ဝေးရတဲ့ သူငွေးကြီး။ ဝေးနီးက

ကျော်ကြားအလှမှာ ရက်ရော
 လို့ မင်္ဂသဘောအခြေမပျက်ဘဲ
 ဒေဝဒင်္ဂစံ့ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး။ သား
 ကျတော့ကမ္မ အများကအော့
 နှလုံးနာရော့- သုံးပါလို့ တ
 ရွေးသားမှမစွန့်သူငွေးသားဆို
 ပြီး လူတကာကို အနိုင်ကျင့်
 ဟိုတနေ့ကများ.....။

(မိပုလဲ) ဟိုတနေ့ကဘာဖြစ်လို့
 လဲအေ ဆက်ပြောပါအုံး။

(စန္ဒာဆက်ပြော) နေ့ခင်းကြောင်
 တောင် မယ် တင့် လက် ကို
 အတင်းဆွဲ အစာရဲလိုက်တာ
 များ မပြောပါနဲ့တော့ သူ
 ပြောပုံက နှင်အသံနဲ့ ဝါအသံ
 ရဲရဲကြီးပေါက်ရအောင်တဲ့။

(သီတာ) ကြားမကြားဘူးပေါင်တော်။
 (စန္ဒာ) ညီး မကြား ဘူးတာ နောက်ထား မယ်တင့် ကတော့ကြောက်လှလို့ ရှောင်တာတောင် ကာလနဲ့ အပေါင်းပါ နန္ဒ့ကံရ။ စံပ တို့ဆိုတဲ့အကောင်တွေက မယ်တင့်ကိုလှောင်လိုက်ကြသေး။ ကြည့်ပါအိုး အေရယ် သူတို့လှောင်တာက ဟိုခက်ခဲမလေး ခပ်ငယ်ငယ် လှလိုက်တာကွယ် လှလှနဲ့လို့ မနေနိုင် သူလက်ကလေးကိုကိုင်။ အကိုင်မခံဆံတိုလေး ဒို့ ကြောက်လို့ ပြေးတဲ့ အေ့ ရဲ့။

(ပုလဲ) ဒီတော့မယ်တင့်ဘယ်လိုဖြစ်သွားလဲအေ့။
 (စန္ဒာ) ဘယ်လိုဖြစ်ရမလဲအေ့။ မယ်တင့်ခမ္ဘာ။ ရှက်ရှက်နဲ့ အတင်းရုံးပြီး။ အနားမှာတော့ ထင်းတုံးနဲ့။ ကောက်ပေါက်လိုက်တာ။ ပေါင်အောက်ချော်သွား လို့ တော်သေး။ တဲ့တဲ့သာထိရင်တော့ တွေးသာ ကြည့်ကြပေတော့။ တခါထဲ မသာချရောအောင့် မေ့လိုက်တယ်။ သီသီကလေးမှ သီသီကလေးရယ်။ အသဲကိုယားသွားတာဘဲတော်ရေ။

(သီတာ) အို ဘာပြုလို့ အသဲယားသွားတာလဲမမရဲ့။
 (စန္ဒာ) အိုအေ။ ညီးကလဲ။ မတော်တာချော်ကာထိရင်မသော် ပါ မသာပေါ် သည်အထိဖြစ်ပီးသားဘဲတော်ရေ။

(မာလာ) အမယ် မယ်သူတို့က။ ဂိုဏ်းနဲ့ တော့။
 (ပုလဲ) ဘာဂိုဏ်းလဲအေ့။
 (မာလာ) အိုအေ အရီးကြီးဂိုဏ်းဆိုလား ဘာဆိုလားဘဲ။

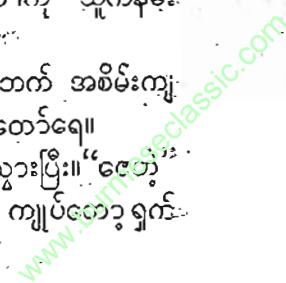
(စန္ဒာ) အဲဒီ အရီးကြီးဂိုဏ်းမို့။ တနည်းပြီး တနည်းခိုင်းနေ ကြတာပေါ့အေရဲ့။ ပုံတေ့ကိုကြည့်ပါလား။ ဆံပင်က စုပ်ဖွား သွားတော့လဲ ကို ရို့ ကားယား။ ဝတ်ထား တဲ့အဝတ်ကျတော့ ထုပ်ထားသလို။ ဂုဏ်ကျားဆိုတဲ့ ဒို့အိမ်ကခွေးကမ္ပကြည့်ကောင်းသေး။ ပီးတော့။ သူ နောက်က နန္ဒ့စံပကံရတို့က မြောက်ပေးလိုက်သေး။ ဂုတ်ဝဲကလေးနဲ့ ဆံတိုဖြတ်။ အကြံကြပ်ရင်ဒို့နောက် လိုက်ခဲ့တဲ့။

(ပုလဲ) ဟဲ့တ်ဟယ်တော့။ ကျုပ်ကလဲ မပြောချင်လို့ နေ တာပါ။ ဟိုတနေ့က။ သင်းတိုင်နာတသိုက်ဟာ။ ကျမ တို့မြတ်စွာဘုရား ကျောင်းတော်ကအပြန်။ သောင်း ကျော်တန် ယာဉ်ရထားကြီးစီးပြီး ကျမတို့အနား ဆိုက်ခါရပ်။ ဖျတ်ကနဲဆင်း ကျုပ်လက်တွင်းကပိုး ပုဝါကို နန္ဒ့ဆိုတဲ့အဆိုးမသားနွာကောင်က။ ဂန်ဂျာ ကြောင် မျက်နှာထားနဲ့ အတင်းဆွဲယူပြီး။ သူပြော ပုံက။

ကဲ အမိတဲ့ စွဲငြိတဲ့ ကိုယ် စေတနာကို သေအချာ မှတ်ပါတော့တဲ့။ ဆိုပြီး ကျုပ်ပုဝါကို သူကနမ်း တော့။

ကျုပ်တော့ကျော့ချမ်းပြီး သဘက် အစိမ်းကျ သလို။ ကြက်သိမ်းကိုထသွားတာဘဲတော်ရေ။

ပီးတော့ကျုပ် ပုဝါကလေးလှသွားပြီး။ “ဇေတု” သူ့စကားက ဘာမှန်းလဲမသိဘူး။ ကျုပ်တော့ရှက်

လိုက်တာ၊ သဘက်လိုက်လို့ သေတာထက် ဆိုးသေး
ဘုရား...ဘုရား...ဘုရားဒီသတ္တဝါတွေ ကြည့်မနေပါ
နဲ့ဘုရား။

(မာလာ) ကိုင်း... တော်ကြပါတော့ ယမင်းအချောတို့ရေ။
အတင်းပြောဒီမှာရပ်ပြီး။

အပေါင်းအဖော်တို့ ခေါင်းပေါ်ကို ရေအိုးက
လေးတင်ပင့်လို့ ပေးကြပါအုံး။

နေမညှိုးခင် ရေအိုးတွင်ရေဖြည့်ပြီး အိမ်ပြန်လို့
ငစိန်ဆိတ်မင်းချက်ပြီး ဟင်းအတွက်ကတော့ ပုန်းရေ
ကျို၊ ငရုပ်တယေ့ကို ဆားများများနဲ့ ထောင်း၊ ငါး
ကလေးများရသျှင်လဲ။ ပင်စိမ်းနဲ့ ပေါင်းစပ်ရေပြန်
ချက်ရအောင် တနေခံအတွက်အချိန်မှီစဖိုဆောင်ဝင်
ဘို့အရေး။ ခွင့်ပေးကြပါအုံးတော်ရေ။

အခန်း ၂

လောက ပြောရလျှင် သောတရှင် အပေါင်းတို့
ခင်ဗျား၊ သူဌေးကြီးရှုသားကာလတို့အပေါင်းအသင်း
တသိုက် မကောင်းသတင်းဆိုက်လို့ ရပ်ကွက်အတွင်း
ရှိသမျှ သားရင် သမီးရင်တွေပါမကျန်၊ ခေါင်းချင်း
ရိုက်၍ တီးတိုးပြောကြပုံက။

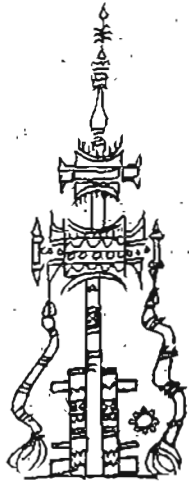
(ဒေဝီသူလာ) ဘယ်နှယ်ဒေဝီအေးမိရယ်၊ ရှင်လို့ အဖော်ကလေး
ရှိတုန်း ပြောပါရစေအုံး၊ ဒေဝီခြံသမီး မယ်တင့်ကို
သူဌေးကြီးသား ကာလက ခေါင်းဆောင်ပြီး သဘက်
သရဲလို့ လမ်းလယ်မှာ လက်ဆွဲပြီး အရှက်နဲ့နဲ့ မစာ
မနာပြောခါ လှောင်လိုက် ပြောင် လိုက်ကြတာ
ခေါင်ခိုက်လို့ ရပ်ကွက်အတွင်း ဟိုးဟိုးကျော်နေပါ
ပေါ့လား ဒေဝီအေးမိရဲ။

(ဒေဝီအေးမိ) အောင်မယ်လေး မသူဇာ၊ ဟိုးဟိုးကျော်နေပေမဲ့
တိုးတိုးနော်...တိုးတိုး။

သူဌေးကြီးက အရေးမကြီးဘူး၊ သူဌေးကတော်
ဒေါ်သူမနက သူ့သားနဲ့ပတ်သက်လာရင် အတော်
ဘုကျတယ်တော့။

ခုဘဝအတွက်တော့ ပြုသမျှအချက်ဟာဖြင့် မရ
မလှ အကုန်ခက်ကြတော့မှာဘဲ မသူဇာရေ။

ဒေါ်သူဇာနဲ့ ဒေါ်အေးမိတို့ကလဲ ဟိုးဟိုးကျော်
နေတဲ့ ကာလတို့သတင်းကိုတိုးတိုးတမ်းတမ်း၊ ကျယ်ကျယ်
တဖုံ၊ ခေါင်းချင်းဆိုင် အပြိုင်ပြောကြတဲ့သတင်းတွေ
သူဌေးကြီးနား ပေါက်တော့တာပေါ့ခင်ဗျား။

အခန်း ၃

သောတရှင်အပေါင်းတို့ခင်ဗျား၊ ယခုလို သားဆိုး
ရှဲသတင်း အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးနား ပေါက်တော့။

ဒီသားတယောက်အတွက် ရှက်လဲ ရှက်၊ ဒေါ်သလဲ
ဖြစ်၊ သားဆိုး သားညစ်ကြောင့် ကြာလာရင် အများ
တကာပင် သင်းနဲ့ တရားဖြစ်မှာ စိုးလို့၊ ဒီနေ့တော့
ကာလ သတို့သားအတွက် သူဌေးကတော်ကြီးနှင့်
သမီးတို့ပါ ခေါ်ပြီး....

(သူဌေးကြီး) ကိုင်း.... ဒို့မိသားစု ဝိုင်းဖွဲ့ပြီး ဆွေး နွေး ကြ ရ
အောင်။

(သူဌေးကတော်) ဘာ များ လဲ ကိုပိဏ်ရယ်၊ ဟိုအချိန်တွေက
ဒီလိုမလုပ်ဘူးဘဲ၊ ကျုပ် တဦးထဲနဲ့ ပီးဘာဘဲဟာ၊
အခုမှ ထူးထူးဆန်းဆန်း ကျုပ်တော့ဖြင့် ရူးခမန်း
ဖြစ်သွားတာဘဲ၊ ဘာများအရေးကြီးလို့ သူဌေးကြီး
က ခေါ်တာတုန်းရှင်လို့။

ကတော်မကြီးဟန်လုပ်ခါ အပြုံးဝင့်ပြီးမေးလိုက်
တော့ သူ့အတ္ထု အနာဓာပင်ကသုဋ္ဌေးမကိုဋ်၊ အတွေး
ဆိုက်ခါ သဘာအရှိန် အဆုံးဝင့်ပြီး တကုံးတင့်
နှစ်ဖေါနဲ့၊ ဇနီးကတော် သူဋ္ဌေးမကြီးကို ကြည့်ပြီး။

(သူဋ္ဌေးပြော) သား ကောလကို ခဝါချဲ့ဘို့ အားလုံးကို ခေါ်
တာဘဲ၊ လော့မာတဲ့ အမဲ ငမိုက်သားကို ရိုက်လား
ပုတ်လားလုပ်ပြန်လျှင်လဲ၊ အသားတွေ စုတ်ခါသာ
မြဲတော့မယ်၊ မဟုတ်မှလွဲရော၊ သတိတရားရမှာမဟုတ်
ဘူး၊ ပြုတ်မနူး သင်း နောင်ကြည့်အောင် ရှောင်တခင်
စစ်ဆင်နည်းနဲ့၊ ဒီမိသားစု သူ့အပေါ် ခဏ စိုင်း
ပယ်တဲ့သဘောနဲ့၊ သုံးစရာ ဘာမှမပေးဘဲ၊ ယာဉ်
ရထားပါ သိမ်း၊ သူ့စိမ်းပြင်ပြင်လိုထား။

ယာဉ်ရထား ထားတဲ့ ဂိုဒေါင်ကို သော့ခတ်ပိတ်၊
အိပ်ဘို့နေရာလဲ မပေးနဲ့၊ ဈေးနဲ့ အရပ်ထဲကဆိုင်တွေကို
ပြောထား၊ ဘာယူယူ မပေးဘဲ အကြွေးမရောင်းဘို့
ပြောထား၊ တောက် မြိစား ဒီလူများကလဲ သင်း
အပေါ် အရေးမစိုက် ကြည့်ခါထားဘို့ စာကမ်း၊
မှာတမ်းက သင်းမကောင်းကြောင်းကိုရေး။

သူဋ္ဌေးကြီးကိုယ်တိုင် တာဝန်မယူတော့ကြောင်း
ပေါ့ကွာ။ သဘောကတော့ ပြောရလျှင် လောက
တွင် သင်း ခိုနားစရာမရှိလျှင် နောင်ကြည့်လာမှာ
မို့၊ တနည်းတဖုံ စစ်ဆင်နည်းနဲ့ သုံးတာပါ။

ဆုံးမတာ သည်လောကံတောင် ကြမ်းရမလား

လို့ ပြောချင် ပြောတော့၊ ရိုင်းတယ်လို့ မင်းဘို့ ထင်
ချင် ထင်ကြမှာဘဲ၊ ဒါပေမဲ့ လောတွေ့ မချဲ့ဘော့ပါ
ဘူး၊ တာရှည်မှာ ဗျာပေခါ မိဘကို ဒုက္ခပေးမှာမို့
ခုနယ်က အပုပ်ချဆေး တိုက်သလို၊ အရိုင်း သူငယ်
အား ဝိုင်းပယ်ထားဘို့ ပြောချင်တာပါဘဲ။

ဒါလဲ ကြာရှည်မဟုတ်ပါဘူး၊ ယာယီအလုပ်ပါ၊
ကိုင်း...တယ်လို့သဘောရကြသလဲ၊ စောမမ အရှိန်
အသွင်ကြတဲ့ အိမ်ရှင်မ သူဋ္ဌေးကတော်ကြီးရဲ့၊ မယ်
မင်းသဘော၊ တကယ် အတွင်းမနေဘဲ သိရအောင်
ပြောပါအုံး။

ယခုလို့ သူဋ္ဌေးကြီးက အရေးတကြီး ပြောလိုက်
တော့၊ လောက ပြောရလျှင် ဒေါထတဲ့ အသွင်

သားဆီးမိခင်ပီပီ သူဌေးကတော်ကြီးက အရေးပေါ် နည်း အမိန့်ကို အပြီး ယခု ရုတ်သိမ်းရန် ပြောမပါ ရောခင်ဗျာ။

(သူဌေးကတော်ကြီး) ဘယ်နှယ် ကိုပိဏ်ရယ်၊ နဂိုတသိမ်-ကိုယ် ပုတ္တကလေးပါ။ ရှုပ်သမျှအရေး ဆိုတာကလဲ သည် လောက်မဟုတ်ပါဘူးတော်ရဲ့။ သူဌေးလုပ်ပြီး အသေး အနုတ် အနာမဲ့ကလေးကို ဇာချဲ့ပြီး သားကလေး အပေါ်မှာ ယခုလို မပြောသင့်ပါဘူး။

သဘာထူးတဲ့တခြားတည်းသောသားကလေး အား ပေးမယ်ခဲတော့မကြာ၊ အရပ်အတွင်းက ပါးစပ်သတင်း ကြားရုံနဲ့ သားကို မာန်မဲဘိဘဲ စဉ်းစားတယ်။

အမှန်တရားပြောရလျှင် လောကတွင် ဘယ်သူ့ များ ကိုယ်သားသမီးကို ဝိုင်း ပယ် တယ် လို့ ရှင် ကြားဘူးသတန်း၊ တရားတူးအဆုံး ရှင် ရောက်နေ ရော့သလားတော်ရေ။ ရှင်မို့လို့ ပြောရက်ပလေ တယ်၊ တောတက်တဲ့ လှည်းသမား နှားမပါသလို၊ အလကားဟာကိုဘဲ ပျံကြီးချဲ့၊ ဂုဏ်ကြီးတဲ့ သူဌေးက ခုလို ပက်ပက်စက်စက်လုပ်နိုင်ပေမဲ့ ကျုပ်ကတော့ မလုပ်နိုင်ဘူး။

ကျုပ်မှာက ကိုးလလွယ်၊ ဆယ်လ မွားရသူမို့ အများနဲ့မတူတဲ့ ရှင်အမိန့်ကို အမြန်ဆုံး ရှုပ်သိမ်းဘို့ အကြောင်းကနဲ စောင်းပန်ပါတယ်။

မြောင်းဆန်အောင် အမေပုလူချီ အောင်မယ်

လေး သမီးတို့ရဲ့ ဖေးကူလို့ ပြောပေးကြပါအုံး ကွယ်တို့လေး။

(သူဌေးကြီး) အောင်မယ်၊ မင်းတို့ မိန်းမတွေ ကိန်းချပြီး ပြော လိုက်ရင် ဒေါတိုက်ကြီး ဝင်လာတော့တာဘဲ၊ ဒို့ မိသားစုက သားအပေါ် တရားမျှော်ပြီး ဝိုင်းပယ် ဘို့ပါ။

ဝိုင်းပယ်တယ်ဆိုတာကလဲ ယာယီသဘောပါ၊ တာရှည်မပြောပါဘူး။

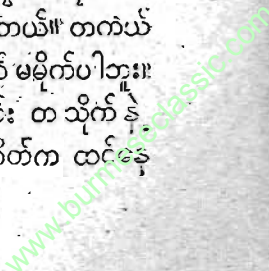
နေဝင်ကြည့်ရုံ ရှောင်တခင်ကြုံလာအပြစ် သင်း တွေးမိရင် သူ့အပြစ်တွေ သူ့မြင်လာပြီး ဆင်ခြင်ခါ ကြောက်ရွံ့ နောက်တွန့်ပြီး လာမလားလို့ တနည်း ကြံတာပါ။

တကယ်လို့ နောင်တရခါ ပြင်လာင် မင့်သား သံပုရာက ကြံသကာလို အချို့ဖြစ်လို့ ပိုချစ်ရမှာ ပေါ့ကွ...သူဌေးကတော်ရ။

(သူဌေးကတော်) အမယ်တော်၊ သားသမီးဆုံးမတာ ဒီနည်းဘဲ ရှိသလားတော့။

ပြည်ကြီးမှာ ကျုပ်တို့ သားရှင်တွေ အပုံပါတဲ၊ အလကား တမင် ရှင်မို့လို့ ပြောရက်တယ်။ တကယ် တော့ ကျုပ်သားလေးဟာ ဒီလောက် မမြိုက်ပါဘူး။

ငယ်ရွယ်သူမို့ အပေါင်း အသင်း တ သိုက်နဲ့ ပျော်တာကို လော်မာတယ်လို့ ရှင်စိတ်က ထင်နေ တာပါ။

တကယ်တော့ သူ့ခေတ်နဲ့သူ၊ တောင်းဆိုလာ
တော့ အပေါင်းအသင်းဆိုတာကလဲ ရှိအုံးမှ၊ ငတိ
ငတုံးဘဝနဲ့ တကောင်ကြက်မှ မဟုတ်ဘဲ။ ကြောင်
တက်တက်နဲ့ လူဖြစ်ရတာမျိုးတော့မကြိုက်နိုင်ပေ။

ပြောမပြော ချင်ပါဘူး တော်၊ သူ့ဌေးသား
ဘဲဟာ၊ သလောက်တော့ အရေးထူးအုံးမပေါ့။
ခုတော့ ဈေးသွားတဲ့အခါ၊ လူ့ဘကာနင်းတဲ့ အုတ်
လမ်းလို သရုပ်နှမ်းကာ ငတိဘဝကိုတော့ တစ်မှ
မကြိုက်ဘူးတော်ရေ။

(သူ့ဌေးကြီး)။ အောင်မယ် အုတ်လမ်းလို လူတကာ နင်းမှာ
မကြိုက်ဘူးတဲ့။

ဟေ့ မင်းသား ငမိုက် ငတူးသရုပ်ဖမ်းပြီး၊ ပချုပ်
တန်းမဆိုက်ဘူးလို့ ဘယ်သူကပြောနိုင်မလဲဟင်။

တော်တော်ကြာတော့ခါမှဖော်ပြောလို့လဲ မဖြစ်
နိုင်။ အတွင်းကျိတ်ကျိတ် မှိုင်ပြီး ညှော်လုပ်ရင်ပြော
ကြပါဗျိုလို့ မအော်ခင် ညှော်ဝင်ပြီး ကိစ္စတုံးမှာ
စိုးလို့ ပြောတာကွ။

ဒါတင်မကသေးဘူး၊ မင်းသားငတူး အမိုက်ဟာ
ဘူးရိုက်ခါ ဆေးအစုံကိုအရေးကုန် သုံးနေတယ်လို့
အများကပြောနေကြပြီ။

ဒါကြောင့် သားလှအချော၊ သာသံအတိုင်းထား
လို့ မဖြစ်ဘူး။ အပြစ်တူးပြီး မိုက်နေရင်၊ ဝိဘာကမဆုံးမ

လို့ ငတုံးဘဝရောက်ရတာပါကွာလို့ နောက်ခါ
ကျတော့အများဆိုကြတော့မယ်။

ဆိုတာကိုဘေးမယ်ထားအုံး၊ အရေးတကယ်ကျ
တော့ဘယ်သူနာမလဲ။

မယ်မင်းသားတဲနာမယ်။

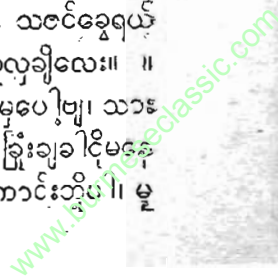
ပြီးတော့ ဘဝတကျောမှာလဲ နစ်မြောက်သံသရာ
လွယ်မဆုံးဖြစ်တော့မှာမို့ အပါယ်တုံးမနစ်ရအောင်
ဟာ ချစ်လှတဲ့ သားအပေါ် တရားမျှော်ခါ သဘာ
ရှည်အချစ်ကလေးကို ယာယီ အပြစ်ပေးဘို့ပါကွယ်။

(သူ့ဌေးကတော်) အမယ်လေး ကိုပိုက်ရယ်၊ အပြစ်ပေးအရင်
မလိုပါနဲ့၊ နဂိုတသိမ်ပုတ္တကလေးကို ဆုံးမဘို့အရေး
ကျန်တော်မျိုးမရှိပါတယ်။

အမိ ဘာတယ်ဘဲ သားကလေးပါ။ ပတ္တမြား
အသွေးသင်းကလေးကို ဆိုစရာရှိရင်လဲ ကျုပ်ဘဲဆို
ပါရစေ။ ဆုံးမစရာရှိရင်လဲ ကျုပ်ဘဲဆိုမပါရစေ။
ရိုက်စရာရှိရင်လဲ ကျုပ်ဘဲရိုက်ပါရစေ။

မိုက်လှတဲ့သား တထွေကြောင့် တပါးမေအား
ပျက်ခါမချီပါဘု နေထိတဲ့ပန်းကြာပဒု လို့ နှမ်းခါ
ကြို ပူဗျာဆိုက် ပါပေါ့။ မိုက်လှတဲ့ သဇင်ခေရယ်
(အောင်မယ်လေး) မေမေ ရင်တွေပူလှချီလေး။ ။

(သူ့ဌေးကြီး) ဒီမှာအမိရဲ့ သတိနဲ့တရားမျှော်အုံးမပေါ့ဗျ၊ သား
အပေါ် တရားမျှော်လို့ ဆုံးမရာမှာ၊ ခြုံးချခါငိုမနေ
စမ်းပါနဲ့၊ ဒီတတွေမှန်းတာက သူ့ကောင်းဘို့ပါ။ မူ

မပြောင်း သည်အတိုင်းသာဆိုလျှင် ခုမင့်သားကြည့်စမ်း၊ ဟိုတုံးကရုပ်မျိုးရှိသေးရဲ့လားဟင်။

ပါးချောင် နှားချောင်ကျပြီး၊ စိတ်ကလဲရောင်တောင်တောင် နုတတ။ ကိုယ်ကာယကျပြန်တော့လဲ လူမမာလို ချူနာနာ ခါးချိချိ အားမရှိခွေယိုင်လဲ တော့မတတ် ပုံမမှန်လိုက်ပုံက ရာဆန်ခါ၊ ကေအရှေ့ကို၊ ဘယ်ပြေကမူချလို့၊ ယူကြတယ်မပြောတတ်ပါဘူး၊ လောကဝါတ် ဇမ္ဗူတခွင်မှာ လူအသွင်ပျောက်နေမှားစိုးနေရပြီ။ သူဌေးကတော်ရေ။

ဟိုတုံးကဆို ယောက်ျားရယ်လို့ ဖြစ်လာလျှင် နဖူးကျယ်ရင်အုပ်ကား၊ ကိုယ်ခန္ဓာ ထူးကြိုင်းပြီး၊ အသားဆိုင် အဖုအဖုနဲ့၊ ပန်းပုထုထားသလို ရှုလိုက်ရင် ယောက်ျားပီသ၊ ညီမျှတဲ့သူတွေ ပေါ့ကြတယ်၊ ခုတော့ဖြင့် လောကအလယ်မှာ ပြောရလျှင် မလွယ်ပါဘူး၊ သင်းတိုက်မြင်လိုက်ရ ဘဝင်ခိုက်မျှကျက်သရေမဲ့ပြီး၊ တက်နေတဲ့ အညွန့်တွေတုံးပါပေ။

ဒါကြောင့် အဆုံးဘဝ မောင်ထဲ မရောက်ရအောင် ကျုပ်တို့မိဘတွေက ဖေးမပြီးပေးမှ အရေးလှတော့မယ်။

သားသမီးချစ်တဲ့မိဘတွေဟာ၊ သိစရာတွေအများကြီးလိုသေးတယ်။

ဟိုရှေးဝယ်ကတော့ မကောင်းဖြစ်တား ကောင်းရာညွန့်လတ် အတတ်သင်စေ ပေးဝေနှီးရင်း ထိမ်း

မြားခြင်းလျှင် ဝတ်ငါးအင် ဖခင်မယ်တို့တာလို့ ဆိုခဲ့တာကြောင့် အပိုချွဲခါကျုပ်မပြောချင်တော့ဘူး။

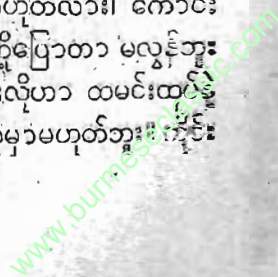
ကိုင်းအလုပ်သဘောဘဲ ကျန်တော့ဘယ်ကွယ်ရဲ့။ အရင်တုံးကတဲက ဆုံးမလို့ သွန်သင်ပေမဲ့၊ မိဘရှေ့ကျတော့ မခတ်ဟတ်တဲ့ကြောင်၊ ကွယ်ရာကျတော့ သရုပ်နဲ့ပျက်ပြောင်ပြီး၊ လမ်းတကာမှာဘုရမ်းအတာအမူပေလို့ လူတွေလေကလေးတွေအဖြစ်သာ အဖတ်တင်နေတာကို ဘယ်လိုမှ လစ်လျူမရှုနိုင်ဘူး။ ကိုင်းမယ်မင်းရဲ့သူကောင့်သားခေါ်စမ်း။

(သမီး) ဘာဘုရားက ခေါ်စမ်းဆိုပေမဲ့၊ အကိုခဲလ ခုတော့မရှိတော့ဘူး။

သူ့အပေါင်းတသိုက်နဲ့ ခေါင်းချင်းရိုက် တိုးတိုးပြောပြီး အစောကြီးထဲကဆင်းသွားတာ ခုထက်ထိ ပြန်မရောက်ကြသေးဘူး။

ကျွန်မတော့ ကြားလိုက်ပါတယ်၊ သူတို့တတွေဟားတိုက်ခါရယ်ပြီး ငွေသားနဲ့ ရွှေတချို့ကို အဖေတို့မသိအောင် ယူလာတဲ့အကြောင်း ပြောသံသံသံ တော့ကြားလိုက်တယ်။

(သူဌေးကြီး) ဘယ်နှယ်ကြားလိုက်တယ်ဟုတ်လား၊ ကောင်းရောကွာ အရပ်ထဲကအပေါင်းတို့ပြောတာ မလွန်ဘူး ညွန့်လူးမဲ့ ငနာကောင်၊ သင်းလိုဟာ ထမင်းထုပ်နဲ့ လိုက်ရှာရင်တောင် တူတာတွေမှာမဟုတ်ဘူး။ ကိုင်းအယ်နှယ်ရို့စ သူဌေးကတော်။

(သူဌေးကတော်) အို...မိဘပစ္စည်း ဖြိုးတာဘဲဟာ၊ သူများ
ပစ္စည်းဖြိုးတာမှတ်လို့ ဘာဖြစ်သေးတုံးတော့။

(သူဌေးကြီး) ကိုင်းရိုစေး သင်းပြန်လာရင်၊ အရင်းခံအကုန်မေး
ပြီး၊ ဝါးရုံဘေးကြီးချီးရိုက်မယ်။

မိုက်တယ်ဆိုတာလွယ်ပါတယ်။

လေးမမှန်ဘူးသေးတဲ့ စာသူငယ်၊ ရွယ်ရုံနဲ့တော့
ကြောက်မှာမဟုတ်ဘူး။

ကိုင်းသမီးတို့ ညီးတို့ရဲ့အကို ငကာလ အတွက်
ဘာမှမစွက်ကြနဲ့တော့။

ခွက်သမျှ ထမင်းဟင်းတို့ စားပြီးရင် အကုန်သွန်
ဇလုံအခွံ ချဲ့ညှိလာရင်ပြုဒါတင်မကတိုက်တံခါးပတ်
ငမိုက်သားအိပ်ဘို့နေရာတောင်မထားနဲ့တော့။

ကြားတဲ့သူက ရှက်ကုန်ကြလိမ့်မယ်၊ ပြောရသူ
သာအာညောင်းပြီး မသာလောင်း ဖြစ်ရန်သာ ရှိ
တော့တယ်ကွယ်ရဲ့။

သို့ကလို့ သူဌေးကြီး အရေးတကြီး ပြောပေမဲ့
နော့ကြေနေတဲ့ သူကောင့်သားကတော့ အပြောင့်
တရား ဘယ်မမြင်အလည်တွင် ပဋ္ဌမစွဲ။

ဂူနဲ့ငကာလကတော့၊ ပါသမျှအကုန်သုံး၊ တပြုံး
လုံးကိုကျွေး၊ ခုထက်ထိ အိမ်စားကိုမသိသေးပါဘူး
ခင်ဗျာ။

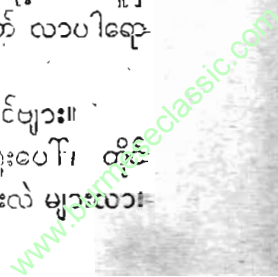
အခဏ်း ၄

သောကပြောရလျှင် သောတရှင် အပေါင်းတို့
ခင်ဗျား။

သူဌေးကြီးလဲ စိတ်ပျက်ပျက်နဲ့ အိပ်စက်လို့
တောင်မရ၊ သားအတွက် ဟင်းချိုပြီး ဘယ်သင်း
က စကိုင်ရင်ကောင်းမယ်ဆိုတာတေး။

သူဌေးကတော်ကြီးမှာတော့ သားဆိုးအမေ တ
တေတေမို့ သားမပြန်လေလေ၊ ရင်တွင်းက ပူပြီး
မအိပ်နိုင်၊ မစားနိုင်၊ သောကတွေဖြိုင်ဖြိုင် ယိုင်တိုင်
တိုင်း၊ နဲ့တဲ့တဲ့၊ ဘေးလူက အရေးယူလို့ ဖေးကူမှု
ထနိုင်တဲ့ဘဝ၊ တစတစ ရောက်ရောက် လာပါရော
ခင်ဗျား။

သောတရှင်ပရိသတ်အပေါင်းထို့ခင်ဗျား။
သူဌေးကြီးနဲ့ သူဌေးကတော်အရေးပေါ်၊ တိုင်း
ပင် ပြိုင်ယှဉ်ခါ ဒေါသဖြစ်ရပေါင်းလဲ များသား

သားခမျာကတော့ ကြွေးထူမပူ၊ သန်းထူမယား ထိစကားသို့ လားလားမှဂရုမစိုက်၊ ပြုလိုက်တဲ့အပြစ်တွေက တထမ်းကြီး ရမ်းပြီးရင်း ရမ်းရင်းဘဲပေါ့။

တနေ့တော့ ကာလနဲ့အပေါင်းတသိုက် လောင်းလိုက်တဲ့ ကြက်ပွဲ၊ သဘက် သရဲလို သောင်းကျန်လူသားလမ်းအလယ်မှာ အုပ်စုဖွဲ့ရိုက်၊ မိုက်လိုက်တဲ့ ဖြစ်ခြင်း၊ တွေ့သမျှလူဘေးချင်းတိုက်ပြီးရန်စ၊ ခံရင်တော့ မရှုမလှဘဲပေါ့။ သို့ကလျိပြုသမျှ မခကောင်သတင်းတွေဟာ သောင်းတွင်းမှခကြငြာသလို ပြေရွာပါလှုပ်ရှားလာတော့။

သူဌေးကြီးမှာ ချုပ်ထားတဲ့စိတ် မျှိုသိတ်လို့ မနိုင်တော့ဘဲ အသော့တကတဲ့ ဒေါသအိုး ကဲ့တော့တာဘဲပေါ့ခင်ဗျား။ တယောက်ထဲ ဒေါသဖြစ်လို့လဲမပြီး ဇနီးဖြစ်တဲ့ သူဌေးကတော် ခေါ်တဲ့ပြီ အရေးပေါ် ဆူပါရော့။

(သူဌေးကြီး) ကိုင်းဘယ်မလဲမင်သား၊ အိမ်ပေါ်မှာ ရှိသလား ခေါ်စမ်း၊ အတော်ရမ်းတဲ့အကောင်၊ မိဘမျက်နှာကိုမှမထောက်၊ သဒ္ဓါဘက်လိုကျင့်၊ ဝင့်ချင်တိုင်းဝင်ဝါချင်တိုင်းဝါ၊ အခါခါဆိုး၊ မစင်အိုး၊ ဒုတ်နဲ့ထိတဲ့အကောင် ဗုတ်ပေါက်တော့မျက်နှာစင်၊ ရှက်စပင်ဖြစ်နေပြီ။ ကိုင်းဘယ်မလဲ ခေါ်စမ်း ခေါ်စမ်း

(သူဌေးကတော်) ဘာများဖြစ်ပြန်တာလဲ ကိုပိတ်ရယ်၊ ဟိုအချိန်နဲ့တောင်မတူ မျက်နှာကြီးစတူတူနဲ့ တမျိုးပြောင်းလို့ ကျွန်မအကျိုးအကြောင်း မသိရဘူးလားဟင်။

(သူဌေး) နောက်တော့သိရစေ့မယ်၊ မယ်မင်း သားကိုသာ ခေါ်စမ်းပါ။ အဖေတို့နဲ့သရမ်းတာ၊ နန်းဘမရာထီးအရှင်ထံ မပေါက်ကြားခင် ငှောက်ထားရုံနဲ့ မပြီးဘူး၊ ဆုံးမမှတော်မယ်၊ လော်လယ်တဲ့ အကောင် ခေါ်စမ်း။ ခေါ်စမ်း။

ဒီတော့သူဌေးကတော်ကြီးလဲ အရေးပေါ်နည်းတခုတော့ဆိုက်ပြန်ပြီလို့ တွေးပြီး၊ ရိုက်မဲဟန်နဲ့ကြည့်နေတဲ့ လင်ကို အချိုသတ်ခါ။

(သူဌေးကတော်) ခေါ်ပါ့မယ်တော် ခေါ်ပါ့မယ်။ တကယ်သူ့မှာဖြင့် ဒေါသချည်းဘဲ။ သားရေ ရုက္ခကလေး မောင်ကာလ။ ဆောင်ဘမရာဘုကြီးစံ ဂုဏ်ထီးခံတဲ့ ဖပီတာမောင်အဖေက သူကောင်သွေးမေ့ ရင်နှစ်ကလေးကို သူ ချွေ့မှာအသင်သစ် မင်ပုံကိုရှုချင်ထင်ပါရဲ့ ခန့်ကွယ် လူလေး၊ မင်အဖေခေါ်နေတယ်။

ယခုလိုပြောလိုက်တော့ မောင်ကာလ ဆောင်ဘမရာက ထွက်ဘို့အသင့်ပြင်နေရာမှ။

(ကာလ) ဗျာ၊ ဟာဗျာ။ အဘိုးကြီး တမျိုးပြီး တမျိုးအာအဲတူးအခေါ် ရိုးနေတာတွေ ပမာပြပြီး ပြောဆုံးမယ်၊ အလောသုံးဆယ်စကားကြောရှေ့က ရှေ့သန့်နားကလောတယ်အမေရာ။

(သူဌေးကတော်) အိုဒီလိုမပြောကောင်းဘူးသားရဲ့၊ အဖနဲ့ သား တရားမဲ့ သွားမှဖြင့် ကြားတဲ့နား၊ အများသူငါ တို့က သဒ္ဓါဝေးရင်၊ ဘယာဘေးဆိုက်တတ်ဘယ်ကွဲ့။ ကိုင်းပါသားရယ်၊ မလော်မာပါနဲ့၊ ခေါ်တာ ကိုသာသွားလိုက်ပါအုံးသားရဲ့။

တရားမသိတဲ့ သားကြည့်ပြီး သူဌေးကတော် ကြီးမှာ ဟင်းလုံးကြီးချလို့ အတွင်းပုံး မီးစိတ်ကုူ။ သိတ်ကန်ဆူနေမှာလဲ စိုးသဖြင့် သူဌေးကြီး အနား ပဒိုင်ကိုမို့ပြီးထိုင်ခါ၊ အရိပ်အခြေကြည့် စိတ်ဖြေ သည့် သုဘောနဲ့ ခတ်ရဲ့ ရဲ့၊ ကလေး နေပါရော ခင်ဗျား။

ကာလသတို့သားကလဲ အချိုးအစားမကျ၊ ဂုတ် ထောက်ဆံပင်၊ အင်္ကျီရင်ဟ ဆောင်ကြားကြားခြေ လှမ်း အသရေခမ်းတံ့မျက်နှာနဲ့ ခပ်ကြမ်းကြမ်းနင်း ပြီးဝင်လာတာ သူဌေးကြီးမြင်လိုက်တော့။

သက်ပြင်းတချက်ချထဲ့ခါ။ သားချစ်တဲ့ ဇောနဲ့၊ အပြစ်ဟဲ့ လို့ လဲမပြောနိုင်။ သားကတော့လဲ တမျိုးဖြစ်လို့ ဆိုးညစ်တဲ့ပုံ သဏ္ဍာန်။

ရဂူ မြိုင်ယံဟောက မျောက်ဝံလော၊ လူဝံလော စောကြောလို့ သားကိုကြည့်ပြီး။

ဟင်း...ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ သားရယ်၊ အများနှယ် မတူ၊ ဒီပုံကိုဘယ်ကယူတာတုန်း။

ယောင်ထုံးလဲမဟုတ်၊ ဆံတောက်ဆံရစ်လဲမမည် ကျောက်ခေတ်ဆီမှန်းဆ၊ ပြီး ကြမ်းတမ်းလှတဲ့ရူပကာ လူ့အဖြစ်မှာတော့ မင်းတပုနာနေပါပေါ့လားသား ရယ်။

အများသိထားတဲ့ ငါတို့ဘမိနှစ်ပါးမှာ တရား အရှိသားနဲ့၊ သားကျတော့ခါမှ လူပေ့ကလေး ရယ်လို့၊ ဇမ္ဗူမြေလေးအောင် အရှက်အကြောက် ကင်းပြီးဘယ် ကလောက်ကမြင်းခါ အတုယူမှားချင် ရတာလဲ။

စကားထွင်ကြတာကလဲ နားဝင်မချိုး၊ တရား များပျောက်လို့ ငါးပါးကြီးမှောက်တော့မယ်ထင် ပါ။

ဘဝင်မကျ ငါအဖေ ကြာလေလေခက်ပါပေါ့ သားမောင်ရယ်။

မင်မျက်နှာကြည့်လိုက်တော့လဲ အပိုးမကျိုး၊ အ ဆိုးအိုးမစင်နှောက်သလို၊ မင်းတို့စကားနဲ့ပြောရလျှင် အချဉ်ဖောက်တဲ့ သာ ပါလားကွယ်။ (ဟင်) ဘယ် မိုက်လှတဲ့ဟာ ရိုက်ရရင်နာတော့။

(သူဌေးကတော်) တော်ပါတော့ ကိုပိက်ရှယ်၊ လက်လွန်သွားပါ မယ်။ တယောက်သားကလေးပါ။ တယောက်သား ကလေးကို မမြောက်စားတဲ့အပြင်၊ ငေါက်လားငန်း လွှားမလုပ်ပါနဲ့။ ကျုပ်သားကလေး အနေချုပ်ပါ ဘယ်။

(သူဌေးကြီး) ဘယ်...။ မင်းသားကို ပြောလိုက်ရရင်၊ ဒေါတိုက်ကြီးဝင်ပြီး ကာဆီးကာဆီးနဲ့ ဟာကြီးကြောင့်ခက်ပါတယ်။ ရှက်စရာတကယ်ဖြစ်လာတော့ ဘာကမူမတတ်နိုင်ဘူးသိလား။

(သူဌေးကတော်) ဒီထိအောင်လဲ ကျုပ်သားလေး မဆိုးသေးပါဘူး။ လူငယ်တို့ဆဘာဝ ပျော်ကြပါးကြတာပါ။ မတရားတာ ဘာများလုပ်လို့လဲ။ ဟိုတလောဆီက အရှင်ရင့်နေတဲ့ မယ်သင့်ကို လမ်းလယ်မှာလက်ဆွဲပြီး ရမ်းတယ်ဆိုတာဟာလဲ ကျုပ်သားလေးမဟုတ်ပါဘူး။

နန္ဒ၊ ကံရ၊ စံပတို့ပါတဲ့။ ကျုပ်သားက မအတတ်တာမြင်လို့ ပြေးအတားဘေးနားကမြင်တဲ့သူတွေက သူဌေးသားဟာခေါင်းဆောင်ဘဲလို့ အရပ်ထဲ ပါးစပ်ပြုတိုင်း သင်းတို့တွေ ရှောက်ပြောနေတာပါ။ ကျုပ်သေသေချာချာ မေးကြည့်ပြီးပါပြီ။ ချင့်လဲယုံပါအုံးတော်။

(သူဌေးကြီး) ဟေ့ မင်းသားဘက်က ကာကွယ်ပြီး အပိုတွေ လိမ်မနေစမ်းပါနဲ့။ ဟုတ်လို့ကျော်၊ ပုတ်လို့ပေါ်တာကို ခန့်ရှိုင်း၊ အပအရိုင်း၊ ရှုထူးရှိန်ကြောင့် ဦးနှိမ်လို့ အရှုံးပေးပြီး မပြောရဲကြတာကိုဂုဏ်ယူ မင်းက သဘောလဲပြီး တခြားအပြစ်မဖို့ပါနဲ့ သားချစ်လို့

ကာကွယ်ပေမဲ့၊ ရွာလယ်မှာတော့ ဟိုး-ဟိုးကျော်နေပြီ။

(သူဌေးကတော်) အမလေးကိုပိုက်ရယ် တိုးတိုးနော်တိုးတိုးတိုးတိုး ပြောပါ ကျုပ်သားလေး သိက္ခာကျလှပါတယ်။

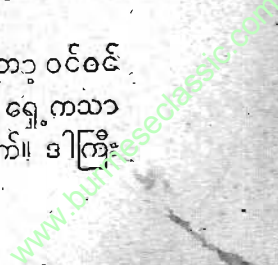
(သူဌေးကြီး) ဘာတိုးဘီးလဲက၊ ယခုလို ငွေကြေးမနပြည့်စုံတဲ့ မိဘကပေါက်ဖွားတဲ့ သင်္ကောင့်သားတွေ အဆန်းထွင်တာကို အကြမ်းမြင် ဆင်းရဲသားကလေးတွေမှာ မတွေ့မဆဲဘဲ အတုခိုးလု အမျိုးယဉ်ကျေးတာတွေ ပျောက်ပြီး အထင်သေးစရာ သဘောက်ချည့်ဖြစ်ကုန်ကြမယ်။

အပြစ်ပုံချရရင် မင်းလိုမိဘတွေက မဆုံးမလို့ ငတုံးဘဝကို ရောက်ကုန်ကြတာပါလို့ အများက ပြောကြတော့မယ်။

ကိုင်း။ သား၊ အဖေမြောမယ်။ အခြေကစောပါသေးတယ်။ ပြုပြင်လျှင်ရနိုင်သေးတာမို့၊ ဒီကနေ့ဘဲ အသရေယုတ်တဲ့ မင်းခေါင်းက ကေခုတ်ပြစ်လိုက်ပါကွာ။

(သူဌေးကတော်) ဘာတုန်း တော့စကားက၊ ကေခုတ်တယ်ဆိုတာ။

(သူဌေးကြီး) အင်း...မယ်မင်းဟာ နေရာတကာတော့ ဝင်ဝင်ပါပြီး။ ခေတ်သဘောလဲမလေ့လာ။ ရှေ့ကသာ ကာဆီးကာဆီးနဲ့ ဟာကြီးကြောင့်တက်။ ဒါကြီးတော့လေ။

၃၂

ငေသာလီမောင်ဖုန်း

(သူဌေးကတော်) အို...မသိလို့ မေးတာဘဲတော့။ မသိမေး၊ မစင် ဆေးဆို့၊ တော့ဥစ္စာ။

(သူဌေးကြီး) တယ်...ပြောလိုက်ရင်တော့၊ တော့ဥစ္စာ၊ တော့ ဥစ္စာနဲ့။ ငါ့ဥစ္စာကို မင်းသိပါတယ်။ တိုက်တာအိမ် ယာ၊ စိန်နဲ့ ရွှေတေ့ပါလေ။

သို့ကလို့ ပြောလိုက်တော့။ သူဌေးကတော်ကြီးမှာ မျက်စောင်းတခဲခဲနဲ့ ပေ။

(သူဌေးကြီး) မှတ်ထား-ပြောပြမယ်။ လောကအလယ်မှာ လူ ချင်းတူပေမဲ့၊ မူရင်းမယူ အတုခိုးမှားတဲ့ သရုပ်ပျက် ဆံကေသာ တရံမကျွင်းရအောင် အမြန်ရှင်းဘို့ပြော တာဟေး၊ အမြန်ရှင်းဘို့ပြောတာ။

(သူဌေးကတော်) သိပေါင်တော်။ ရှင်သတိကြောင်ပြီးအော်ခေ တာလားလို့။

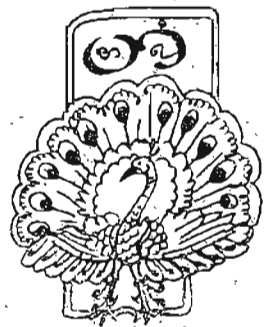
(သူဌေးကြီး) တော်စမ်းကွာ။ ဒီမယ်သာ။ ပြီးတော့ ဆံမုဘဲ ဆိတ်ပယ်ရုံနဲ့ ပြီးတယ်မထင်နဲ့။ အရေးကြီးတာက ကာယက၊ ဝစီက၊ မနောက။ သဘောမှန်ရောက် အောင် ပယ်ပြီးပြင်မှ၊ အပြစ်ကင်းစင်လို့ ချစ်စရာ ဖြစ်မှာ။ သုံးပါးက မပြင်ဘဲ။ မင်းတို့ အစဉ်စုနေတဲ့ စိတ်ကြောင့်။ ဆံပင်ဆုံးပြီး ကတုံးဘဝနဲ့ ဂိုဏ်းထပ် ဖွဲ့ပြန်လျှင်လဲ။ လူအားလုံးနဲ့ အရပ်ရဲ့ အမြင်ကတော့၊ ဒီအဘိုင်းဘဲရှိမှာဘဲ။

ဗုဒ္ဓအမြင်နဲ့ ကြည့်ရင်အပယ်သွားလေးမို့ ငါ့သား ကိုဘကယ်သနားပြီး ပြောနေတာပါကွာ။ စကား

ကြော ရှည် တယ် မထင်နဲ့ မင်းပြောရတာ နားက၊ တောင်လေထွက်လို့ သမီးရေ...အဖေ့ကို ရေတခွက် ပေးစမ်းပါကွယ်ရဲ့လို့။

ဦးကလို့ သူဌေးကျောင်းတကာကြီးဟာမကောင်း တာ နည်းအသွယ်သွယ်ပြုလို့ ဇနီးသည်နဲ့သားဆုံးမ ကာ ရှင်းပြပြီး ဟင်းချ၍ တနေကုန်ပါရော။

နောက်တနေ့နံနက် မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော် မြတ်ကြီးနဲ့ လက်ျာရံ၊ လက်ဝဲရံ (အဂ္ဂသာဝက) (မဟာသာဝက)၊ ရဟန္တာအများတို့အား ဆွမ်းလှော် ကျွေးရန် ပင့်လျှောက်ဘို့ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ အပေါင်း အဖော် မခေါ်ဘဲ တကိုယ်တည်း ဥပါဠိ ဝိဇ္ဇာ ဆင်ခြင်၍ မြန်းပါရောခင်ဗျား။

အခန်း ၅

အနာထပိဏ် သူဌေးကြီးဟာ ရှစ်ဆယ်ကုဋေ အသပြာစနကို တာကမုမနုမြေ၊ ရက်ရက်ရောရော စွန့်ကြဲ၍ လှူဒါန်း၊ ဇမ္ဗူဒေဝီ တဝှမ်းမှာ ဟိုးယိုးကျော်အောင် မိမိလှူဒါန်းထားတဲ့ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကြီး ကြည့်ပြီး ပီတိဖြစ်ပီတိဖြစ်မယ်ဆိုရင်လဲ ဖြစ်စရာပဲ။

ဒီကျောင်းတော်ကြီး ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့ပုံ အနည်းငယ် ပြန်ပြောင်းလို့ ပြောရလျှင် လောကတွင်....

အနာထပိဏ် သူဌေးကြီးရဲ့အကြောင်း ထပ်လောင်း၍ ဗဟုသုတရှိကြစေရန် အခြေခံ အနည်းငယ် ထည့်သွင်းလိုက်ရပါကြောင်း သောတရှင် ပရိသတ်အပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့ ခင်ဗျား။

အနာထပိဏ် သူဌေးကြီးရဲ့ အကြောင်းကား... သာဝတ္ထိပြည် ဝယ် အဆွေ ခုနှစ်ဆက်တိုင်တိုင် ငြိမ်းခိုင်ကြွယ်ဝသော ဆုဒတ္တ အမည်ရှိသော သူဌေးသည်ရှိ၏။ ထိုသူဌေးသည် သက်မွေးခဲ့ကပ်၊

မူတ်ငတ်ဝမ်းလျှူကုန်သော ဖွန်းတောင်း ယာစကာတို့အား စားဘွယ်ထမင်းဖြင့် တနေ့မပြတ်ပေးကမ်းတတ်သော အလေ့ရှိသော ကြောင့် (အနာထပိဏ်) ဟု တွင်သတည်း။ ထိုအခါ အနာထပိဏ်သူဌေးသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌နေသော ဝိသာလသူဌေး၏ နှစ်မ သီရိသုမနုနှင့် သင့်မြတ်ကြသဖြင့် အမျိုးယောက်ဖ တော်စပ်၏။ ယင်းသို့ တော်စပ်ရကား။ ထိုသူကဲ့အား အကြောင်းပြုသဖြင့်၎င်း၊ ရောင်းဝယ်ဖောက်ကား စီးပွားရှာလိုသည်ဖြစ်၍၎င်း၊ နှစ်နှစ်တခေါက်၊ သုံးနှစ်တခေါက် ရောက်မြဲရောက်၏။ တရံသော အခါ ထိုအနာထပိဏ်သူဌေးသည် လှည်းငါးရာတို့ဖြင့် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ လာရောက်သော် အမျိုးယောက်ဖ ဖြစ်သော ဝိသာလသူဌေးအိမ်သို့ဝင်၏။ ထိုသူဌေးလည်း နက်ဖြန်အလိုငှာ။ ဘုရားအမျိုးရှိသော သင်္ဘောတို့အား ဆွမ်းဘိတ်သည်ဖြစ်၍ ကျွေးမွေးလှူဒါန်းရန်အလိုငှာ၊ များစွာသော ကျေးကျွန် အမှုလုပ်တို့နှင့် တကွ၊ အဖျော်ယမကာ၊ ဆွမ်း၊ ယာဂုထို့ကို ပြုပြင်စီမံကာနေ၏။ အနာထပိဏ်သူဌေးအား အလ္လာပ သလ္လာပ စကားမျှ မပြောဖြစ်လေ။

ထိုအခါ အနာထပိဏ် သူဌေးလည်း ဤသို့ ကြံ၏။ ငါ၏ ယောက်ဖ ဝိသာလသည် ရှေးအခါက ငါးရာကလေးမျှများစွာ သောကိစ္စတို့ကို စွန့်ထား၏။ ငါ့အား ပုဂ္ဂိုလ်ပြုမြဲဖြစ်သည်။ ယခုမှ ကား ကျေးကျွန်များနှင့်စားရေးသောက်ဖွဲ့ကိုသာ စီရင်ကာနေ၏။ ဤသူဌေးကားငါ့အား သန်မာန်ဒေါသခံ၍ ရန်ငြိုးမှုလေသလော။ သို့မဟုတ်ငြား၊ သမီးသားပင် ထိမ်းမြားလာ အခါနှင့် ကြုံလေ

သလော။ ဗိမ္ဗိသာရပြည်သနင်း၊ မင်းသော်မူလည်း၊ သူ့အိမ်သို့
လာမည့်အခါနှင့် ဆုံလေသလောဟု တွေးတောလျက် နေလင့်၏။
ဝိသာလသူဌေးလည်း အရေးပြီးသောအခါ အနာထပိဏ်
ထံသို့ လာ၏။ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ များစွာပြောဆို၏။ ထိုအခါ
အနာထပိဏ်ကလည်း အချင်းဝိသာလ သင်သည်။ အဘယ်ကြောင့်
များကြောင့် ဗျာများရသနည်းဟု မေးလေသော်။

အဆွေအနာထပိဏ်၊ အစိန္တေယျ အပ္ပမေယျလောက သင်း
ကျန်၊ ဓမ္မရာဇ်မှန်ကူ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်
ယခု ငါတို့ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ လူနတ်တို့အား တရားအမြိုက်ဆေး
တိုက်ကျွေး စံနေတော်မူသည်။ ထိုဘုရားရှင်နှင့် သင်္ဘောတို့အား
ဆွမ်းလုပ်ကျွေး၍ တရားတော်ကိုနာခြင်းငှာ၊ ငါ၏အိမ်သို့ ပင့်
ဆောင်အပ်သည်ဖြစ်၍ ကောင်းမြတ်စွာသော ဆွမ်း၊ ယခုကို
ပြုပြင်စီမံသတည်းဟု ပြောပေ၏။

ထိုစကားကိုကြားလျှင် အနာထပိဏ်သူဌေးလည်းဝမ်းမြောက်
ဝမ်းသာ သဒ္ဓါတက်ပွားခြင်းဖြင့်။

အချင်း ဝိသာလ၊ ဘုရားဟူးသော သတင်းစကား ကြားရ၍
လည်း အတိဒုလ္လဘ ရခဲတောင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။ ယင်းသို့ ဖြစ်ခဲ့
လျက် စောရဲဘုရား ရှိကြောင်းများကို ကြားသိရ၍ အဆအရာ
ဝမ်းသာပါ၏။ ငါတို့၏ လူ့ အဖြစ်ကိုရခြင်းသည် ကောင်းမြတ်လှ
လေစွ။ ငါ့အား ယခု သဗ္ဗညုထံ အမြန်ပို့ ပါ၊ ဖူးမြင်လိုပါသည်။
ဟု တောင်းပန်၏။

ဝိသာလကလည်း။
အချင်းအနာထပိဏ်၊ ယနေ့ကား အချိန်မဟုတ်ပြီ၊ နက်ပြန်

နံနက် နေစက်ထွန်းတောက် မိုးသောက်သောသောအခါ စော
မြတ်စွာသည် ငါတို့အိမ်သို့ ကြွလာလတ္တံ့။ ထိုအခါမှ အားရ
အောင်ပင် သင်ဖူးမြင်လော့။

ဟု ဆိုပေ၏။
အနာထပိဏ်သူဌေးလည်း နံနက်အခါတွင် ဘုရားရှင်ကို ဖူး
မြင် တွေ့ကြုံရအံ့သည်တကားဟု ငါးပါးသောမိတ်ဖြင့်ထူးလျက်
ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို အောက်မေ့၍ အိပ်လေသော်။

သန်းခေါင်ယံကျော်လျှင် မပျော်နိုင်ခြင်းဖြင့် လင်းပြီဟု
မှတ်ထင်၍ သုံးကြိမ်တိုင်ဖျောင်းပင် ထမား၍။

တတိယယံသို့ရောက်လာသောအခါ ထင်စွာ အလင်းရောင်
ဖြစ်သဖြင့် အရံ့ဏ်တက်ပြီထင်၍ အလျင်တဆော ထွက်သွားရာ
သိဝကမည်သော မြို့တံခါးသို့ ရောက်လေသော် တံခါးကိုစောင့်
နေသော နတ်တို့က ဖွင့်လှင့်သဖြင့် အသင်ပင် ထွက်ရ၏။

မြို့မှ ထွက်မိလျှင် ယခင်အလင်းရောင်သည် ပျောက်၍ အမိုက်
အတံ့ရောက်လာ၏။

ထိုအခါ အနာထပိဏ်သူဌေးလည်း ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ခြင်း၊
ကိုယ်ခက်တရော်ရှိခြင်း၊ ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းတို့သည်ဖြစ်၍
ပြန်နစ်နေဦးအံ့ဟု ကြံလတ်သော်။

မြို့တံခါးပေါက်၌ စောင့်နေသော သိဝကမည်သော နတ်
သားသည် မိမိကိုယ်ကို ဝှက်ထား၍ ထင်ရှားသောအသံဖြင့်။

အိုရှင်သူဌေး ကောင်းစွာစုတ်အပ်သော ပတ္တမြားစီမြှာ ထန်
ဆာရှိကုန်သော တသိန်းကုန်သော ဆင်ပြောင်ကြီးတို့သည်၎င်း
တသိန်းကုန်သော မြင်းတို့သည်၎င်း၊ တသိန်းကုန်သော အသ

ထိုင် မြင်းကသောရထားတို့သည်၎င်း၊ အလျှံရိုးရဲလည်၌ ဆွဲ
 သော ပုလဲသွယ်ပျောင်းမြဲနားရွောင်းလည်း ဆင်ကုန်ထသော
 အသိန်းမျှသော မိန်းမကညာတို့သည်၎င်း ခြံရံ၍တည်သောမင်း
 ၏အသရေသည် ဘုရားနေရာ ကျောင်းတော်သာတို့ သွားသော
 ရှင်သူဌေး၏ ဖဝါးတလှမ်း တလှမ်း၌ဖြစ်သောတဆယ် ခြောက်
 ဝိပ်ဝိပ်သည်ကို ပြု၍ ဘဝိပ်ခန့်မျှလည်း မမှီလာအဘိုးမထိုက်
 ရှင်သူဌေး ရှေ့သို့ တက်လော့ နောက်သို့မဆုတ်သင့်၊ သင်၏
 သွားခြင်းကား ကောင်း၏ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်ရှိ၏ အထူးသဖြင့်
 ချီးမွမ်းပါ၏။

ဤကဲ့သို့သုံးကြိမ်တိုင်အောင်ဖာစကြေး၍ ကောင်းချီးပေးလေ
 သော် သူဌေးအနာထပိဏ်လည်း စိုးရိမ်ခြင်းကင်းပျောက်လျက်
 ဘုရားကျောင်းတော်သို့ ရောက်အောင်ပင် အစဉ်သဖြင့် သွား
 လေ၏။

ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်လည်း လွင်တီးခေါင်အရပ်၌ စင်္ကြံကြွ
 ၍နေတော်မူသည်နှင့် အဝေးမှလာသော အနာထပိဏ်သူဌေး
 ကိုမြင်လျှင် ကျောင်းတော်အပြင်သို့ တက်၍ မြတ်သောဘုရား
 နေရာ၌ နေတော်မူလင့်၏။

သူဌေးလည်း အထံတော်သို့ကပ်၍ ခြေရင်း၌ဝတ်လျက်
 အထပ်ထပ်ခိုးခိုးလေသော် ကိုယ်တော်မြတ်လည်း။

အချင်းသုဒတ္တ သင်၏လာခြင်းကား စောစူတကား။

ဟု-ငယ်မည်ဖြင့် ခေါ်၍နှုတ်ဆက်တော်မူ၏။

သူဌေးလည်း အတိုင်းထက်အလွန်ပင် ရှင်လန်းဝမ်းသာသော

စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ဘသက်
 ပတ်လုံး ကျင့်သုံး မှတ်
 ပိုက် အောင်းမေ့ထိုက်
 သောစကားကိုလျှောက်
 ကြားပန်ထွာ၍ နေသည်
 တွင်။

ဘုရားသခင်လည်း

အစဉ်သောတရားစကားဖြင့် ဟောကြားဆုံးမတော်မူ၍ သစ္စာ
 လေးပါးတရားကို ပြတော်မူသဖြင့် ထိုအနာထပိဏ်သူဌေးသည်
 ရှေးဦးစွာ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်လေ၏။

ထိုအခါမြတ်စွာဘုရားအား၎င်း တရားတော်သင်္ဃာတော်တို့
 အား၎င်း ကောင်းချီးပေးခြင်းကိုပြု၍ ဥပသကာ၏ အပြစ်ကို
 တောင်းပန်လျက်။

သောဟံ၊ ဘုန္တေဘဂဝန္တံ၊ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
ဓမ္မဉ္စဘိက္ခုသံသဉ္စ ဥပါသကာမံဘဂဝါစာရေတု အဇ္ဇိတက္ကေ
ပါဏျပေတံသရဏံ ဂတန္တံ။
ဟူသောစကားဖြင့်သရဏကို ကိုယူ၏။

အနက်ကား ဘုန္တေအရှင်မြတ်ဘုရား၊ သောဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်
သည် ဘဂဝန္တံ မြတ်စွာဘုရားကို သရဏံ၊ ကိုး
ကွယ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆာမိ ရောက်ပါ၏။ ဓမ္မဉ္စတရား
တော်ကို၎င်း၊ ဘိက္ခုသံသဉ္စ၊ ရဟန်းသံဃာကို၎င်း၊
သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆာမိ၊ ရောက်ပါ၏။
ပါဏျပေတံ၊ အသက်ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး
သရဏံ ဂတံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းရောက်သော ဥပါသကံ။
ဒါယဏဟူ၍ စာရေတု၊ မှတ်တော်မူပါလော့...။

ထိုနောက်မှ ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့အား။ နက်
ဖြန်အလို့ငှါ။ ဆွမ်းဘိတ်၍။ ဝန်ခံတော်မူလေသော်ကိုယ်တော်
မြတ်ကို သုံးပတ်လက်ျာရစ်လှည့်၍။ ပူဇော်ခဲ့ပြီးမှ ဝိသာလသူ
ဌေးအိမ်သို့ပြန်လာ၏။

ဘုရားကြွတော်မူ၍ ဝိသာလသူဌေးအိမ်၌။ ဆွမ်းဘုန်းပေ
ငြီးသော်။ ဝေဇုဒယတော်မူသောအခါလည်း ကောင်းစွာနာ
ယူရ၏။

ဝိသာလသူဌေးလည်း။ အရေးကြီးသောအခါ၊ အနာထပိဏ်
သူဌေးအား မေးမြန်း၍။ ဆွမ်းဘိတ်ခဲ့ကြောင်းကိုသိလျှင် သင်
ကားခရီးသွားအာဂန္တုသာဖြစ်သည်။ ဘုရားအမှူးရှိသောသံဃာ

တော်ဘိုးအားပူဇော်လုပ်ကျွေးခြင်းငှါမတတ်နိုင်ရာ။ ကျွန်ုပ်အဘိုး
သာဖြစ်စေလော့ဟုဆို၏။

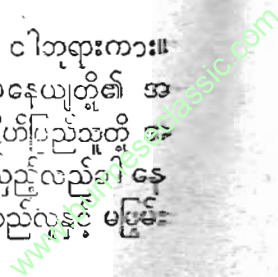
ထိုအနာထပိဏ် သူဌေးကလည်း။ အချင်းဝိသာလ ဤမျှ
သော ကိစ္စကိုပြုပြင်ဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ။ ငါစွမ်းနိုင်ပါ၏။ သင်
တို့အား လှူခြင်းငှါမသင့် ဟုဆိုပေ၏။

ထိုအတုန်ဂုံး၌နေကုန်သော မိတ်ဆွေသူဌေးတို့သည်၎င်း။
ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည်၎င်း ခွင့်တောင်းပြောဆိုသော်လည်း ထို
အတူပယ်ရှား၍ ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော် တို့အား
ပူဇော်လုပ်ကျွေးရန် ဆွမ်းဘောဇဉ်တို့ကိုမိမိတွင်ပါသောပရိသတ်
တို့နှင့်သာလျှင်ပြုပြင်စီမံ၏။

နက်ဖြန် နံနက်ရောက်သောအခါ ဝိသာလ သူဌေး၏ အိမ်၌
ပင်ဆွမ်း၊ ကွမ်းနေရာကို ကောင်းစွာပြင်ဆင်၍။ ဘုရားသခင်နှင့်
တကွသော သံဃာတော်တို့အား လုပ်ကျွေးသတည်း။

ယင်းသို့လုပ်ကျွေးမေး၍၊ တရားတော်ကိုနာပြီးသော်၊ ဘုရား
ကိုယ်တော်မြတ်လည်း။ အကျွန်ုပ်အား သနားတော်မူပါသဖြင့်
သာဝတ္ထိပြည်သို့ ကြွလည်၍၊ သီတင်းသုံးတော် မူပါဟု ပင့်
လျှောက်၏။

ဘုရားသခင်လည်း...အချင်း ဥပါသကာ၊ ငါဘုရားကား။
သုံးပါးသောဘဝ၌ ကျင်လည်သမျှသော ဝေနေယျတို့၏ အ
ကျိုးငှါသာ ပါရမီဖြည့်တော်မူသည်။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သူတို့ အ
ကျိုးငှါသာဖြည့်သည်မဟုတ် ထိုထိုခန်းဝါ၌ လှည့်လည်ခါ နေ
တော်မူမည် သို့ရာတွင်ကား ဘုရားတို့မေ့တာသည်လူနှင့် မပြေး

သောတောခန်းဝါ၌သာ မွေ့လျော်စွာသတည်း ဟု မိန့်တော်မူ၏။

သူဌေးလည်း ဤသို့သော အမိန့်တော်ကိုကြားလျှင်။

အရှင်ဘုရားအကျွန်ုပ်သိပါပြီသင့်မြတ်ရာ၌သာနေရာကျောင်းကန်ကိုစီမံဆောက်လုပ်ပါတော့မည်။

ဟု လျှောက်ထား၏။

ဘုရားသခင်လည်း အစဉ်သော ဓမ္မဒေသနာဖြင့် အနုမောဓနာပြု၍ကြွတော်မူ၏။

အနာထပိဏ်သူဌေးလည်း ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ဝယ်၌ဘွယ်ကိစ္စဟူသမျှကို ပြီးဆုံးစေ၍ မိမိနေရာ သာဝတ္ထိပြည်သို့ ပြန်လေသော် အဆွေခင်ပွန်းအများရှိသူဖြစ်ရကား ခရီးအကြား မြို့ကျေးရွာတို့၌ သဟာယဖြစ်သောသူတို့ကို ရောက်တိုင်းရောက်တိုင်း စည်းဝေးစေ၍ အသပြာတသိန်း တသိန်းစီပေးပြီးမှ သင်တို့ကျေးရွာ၌ကျောင်းတဆောင်ဆောက်ပါဟု မှာဆို၏။

ဤသို့သောနည်းအားဖြင့် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်နှင့် သာဝတ္ထိပြည်လေးဆယ်ငါးယူဇနာသောခရီးကို တယူဇနာလျှင် တကျောင်းတကျောင်းစီ ဆောက်စေ၍ သွားပေး၏။

သာဝတ္ထိပြည်သို့ရောက်သောအခါ ဘုရားကိန်းဝပ်ခြင်းငှါ သင့်ရာအရပ်ကိုရှာလတ်သော်။

မြို့၏အနောက်တောင်မျက်နှာ တကောသကွာသောအရပ်ဝယ်၊ ဇေတမင်းသား စိုက်လုပ်အပ်သော ဥယျာဉ်ကိုမြင်၍။ ဤဥယျာဉ်ကား လူတို့နှင့်ဝေးလည်းမဝေးလွန်း၊ နီးလည်းမနီးလွန်း၊ အသွားအလာနှင့် ပြည့်စုံသည်။ သူတော်ကောင်းတို့ နှစ်သက်မွေ့

လျှော်တယ် တင့်တယ်သောအရပ်လည်းဖြစ်သည်။ နွေအခါလူတို့နှင့်မငြိမ်း၊ ည၌အခါ လူသံမကြား။ အခါခပ်သိမ်း စည်းဝေးသောသူတို့၏ကြွေးကြော်သံမရှိ၊ ယင်းသို့ဖြစ်ရကား။ ဘုရားမွေ့လျော်တော်မူလတ္တံ့။ ဤဥယျာဉ်ကိုဝယ်ယူပြီးကျောင်းဆောက်တော့အံ့ဟု ကြံပြီးလျှင်။

ဇေတမင်းသားထံသို့ကပ်၍။

အရှင်သား၊ ဤဥယျာဉ်၌ ဘုရားရှင်နေရာ ကျောင်းဆောက်လိုပါသည်။ အကျွန်ုပ်အားရောင်းပါဟု ဆိုရာ။

ထိုမင်းသားကလည်း အဘိုးအဘယ်မျှပေးမည်နည်းဟု မေးသော်....။

လိမ္မာသောအမတ်တယောက်ကိုခေါ်၍။

ဤဥယျာဉ်ကား အဘိုးမည်မျှတန်သနည်းဟု မေး၏။

ဥယျာဉ်မြေဝယ် ငွေခွက်အပြည့်ခင်း၍တန်၏ဟုဆိုသော်။ ထိုအမတ်ဆိုတိုင်း ငွေကို လှည်းဖြင့်တိုက်စေ၏။ မြေပြင်အပြည့်ခင်းသော် တဆယ်ခြောက်ပယ်သေးမြေ၌ ငွေအသပြာ တဆယ် ရှစ်ကုဋေဝင်၏။

ထိုမျှလောက်ကိုပင် ပေးပါမည်ဟု ဆိုလေသော်။ ဇေတမင်းသားလည်း ထိုအသပြာကိုသိမ်း၍ ဥယျာဉ်ကို သင်အလိုရှိတိုင်း ပြုလေ့ဟု ပေး၏။

သူဌေးလည်း ထိုအခါမှစ၍ များစွာသောအမှုလုပ်လက်သွားတို့ကိုငှား၍။ သစ်-ကျောက်-အုတ်-အင်္ဂတေတို့ကို ရုံးစုစေ၏။

စုဝေးပြီးလျှင် တဆယ် ရှစ်ကုဋေသော ငွေအသပြာတို့ကို ဓမ္မစရိတ်ထုတ်လျက် ဆောက်လုပ်ပြင်လေသတည်း။

ထိုကျောင်းတော်ကား။

ဘုံအားဖြင့် သုံးဆင့်ရှိ၏။ တဆင့်တဆင့်သော ဘုံဆောင်၌ တထောင်တထောင်မျှလောက်သော စိုက်ခန်းရှိ၏။

ဂန္ဓကုဋ်၊ သလာကကုဋ်၊ ကောသမ္မလကုဋ်၊ ကရေရိကုဋ်တည်း ဟူသော ပြဿဒ်အရ လည်းရှိ၏။ များလှစွာသောစင်္ကြံ၊ မဏ္ဍိပ၊ ဇရပ်ဂုလိက်တို့ကိုလည်း ခြံရံခါ ဆောက်လုပ်ပေ၏။

ထိုကျောင်းတော်ကား သိကြားနေရာ ဝေဇယန္တောပြဿဒ် ကဲ့သို့ ထူးမြတ်ဆန်းကျယ် ရှုဘွယ်ဘနန်းဖြစ်၏။ လက်သွား တထောင်တို့သည် ကိုးလတိုင်အောင်ဆောက်မှ ပြီးမြောက် သတည်း။

ယင်းသို့ဆောက်လုပ်ပြီးသောအခါ အနာထပိဏ်သူဌေးလည်း လိမ္မာသော သူကြွယ်တဦးအား။ ယောက်ျားအခြံအရံနှင့် ဘုရား ထံသို့စေလိုက်၏။ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်လည်း သာဝတ္ထိပြည်၌ အရှည်သဖြင့် သတင်းသုံးတော်မူနေသောအကြောင်း၊ အတိုင်း မသိသော ဘုရားကျေးဇူးတော်၏ ကျော်စောပျံ့နှံ့အံ့သော အကြောင်း၊ များစွာသောပြည်သူပြည်သားတို့ အကျွတ်တရား ကိုရလတ္တံ့သောအကြောင်းကို မြင်တော်မူ၍ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ အနည်းငယ်သော သင်္ဘောတို့ကို ထားပြီးလျှင်၊ လေးအင်သော သင်္ဘောပရိသတ်ခြံရံလျက် ထွက်ကြွတော်မူ၍ တယူဇနာ၊ တယူ ဇနာလျှင် တကျောင်း၊ တကျောင်း၌ ကိန်းအောင်းတည်းခိုတော် မူကာ ဒေသစရိကြချီလာရာ။ သဝတ္ထိမြို့၏အနီးသို့ရောက်တော် မူ၏။

ယင်းသို့ ဘုရားရှင် ကြွလာကြောင်းကို အနာထပိဏ်သူဌေး

ကြားလျှင်။ မယားဆွေမျိုးတို့ကို ရုံးစံ၍ လှူဘွယ်ဝတ္ထုတို့ကို ပြု ပြင်စေပြီးလျှင်၊ သားကြီးဖြစ်သော မဟာကာလကို ဝတ်စား ဘန်ဆာ ကောင်းစွာဆင်ယင်စေလျက် ငါးရာသောအခြံအရံနှင့် တကူပဉ္စပတိခွန်ကိုကိုင်လျက် ထွက်၍ကြိုစေ၏။

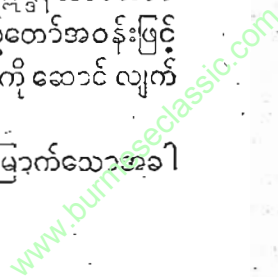
ထိုနောက်မှ စုဠသုဘဒ္ဒါ၊ မဟာသုဘဒ္ဒါဟူသော သမီး နှစ်ယောက်တို့ကို ငါးရာမျှလောက်သော သတို့သမီးအခြံအရံနှင့် ရွှေမြူတာ၊ ငွေမြူတာအိုးတို့ကို ရှက်စေလျက်၊ လက်မှပန်း ခေါက်ပေါက်ကိုင်စေ၍ ကြိုရကုန်၏။

ထိုနောက်မှ သီရိသုမနုဗညသော သူဌေးမယားသည် ငါးရာ မျှလောက်သော အရွယ်တူမိန်းမနှင့်တကွ ရေပြည့်အိုး၊ ရေဖလား ရှက်စေလျက် ထွက်၍ကြိုရကုန်၏။

ထိုနောက်မှ သူဌေးကြီး အနာထပိဏ်သည် အဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်သော သူဌေးငါးရာတို့နှင့်တကွ အစမကျေသေးသောပုဆိုး ကိုဝတ်ကုန်၍ ပန်းနံ့သာ အဖျော် လက်စွဲကုန်လျက် ထွက်၍ ကြိုဆိုရကုန်၏။

ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်လည်း များလှစွာသော ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခု၊ နီ၊ ဥပသကာ၊ ဥပသိကာဟူသော ပရိသတ်လေးပါးဝန်းရံခါ။ ရတနာဂုဗ္ဗထွက်သော ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့၎င်း။ ညရမ်းဆည်းဆာ ဝယ် တိမ်ဝါလျှပ်ရောင်ဖြင့်တောက်ပသော ဣန္ဒနီသာတောင် မင်းကဲ့သို့၎င်း။ ဝိုးဝန်းထိန်ပြောင် ရောင်ခြည်တော်အဝန်းဖြင့် ထွန်းလင်းတောက်ပသော ဘုရား အသ ရေကိုဆောင် လျက် စေတဝန်ကျောင်းပေါ်သို့ တက်တော်မူ၏။

ကျောင်းတော်သို့ တက်ရောက်၍ နှစ်ရက်မြောက်သောအခါ

အနာထပိဏ်သူဌေးလည်း သင်္ဘောတော်အပေါင်းနှင့်တကွ ပါ
သမျှသောပရိသတ်တို့အား ထူးပြားမွန်မြတ်သော ခံဘွယ်
ဘောဇဉ်တို့ဖြင့် လုပ်ကျွေးပြီးသော် ရှင်တော်ဘုရားထံသို့ကပ်၍
ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား။ ဤကျောင်းကို အသို့သို့၍
လှူအပ်ပါသနည်းဟု နားတော်လျှောက်၏။

ဘုရားသခင်လည်း ဤသို့ပြုပြင်ဟု သွန်သင်တော်မူပြီးမှ...။
ဣမံဇေတဝနဝိဟာရံ အာဂတော နာဂတဿ
စာတုဒ္ဓိံသဿ ဗုဒ္ဓပမုခဿ တိက္ခသံဃဿဒေမ။
ဟုဆိုစေ၍ ရေစက်ကို ဘုရားလက်တော်၌ လောင်းစေ၏။
အနားကား။ မဟာကာရုဏိက။ ။ ကြီးမြတ်သောဂဇ္ဈကာ
၏တည်ရာဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား၊ ဣမံဇေတဝနဝိဟာရံ ။ ။
ဤဇေတဝနကျောင်းတော်ကို။ ဗုဒ္ဓပမုခဿ။ ။ ဘုရားအမူးရှိ
သော။ အာဂတောနာဂတဿ။ ။ ရောက်ဆဲရောက်လတ္တံ့သော။
စာတုဒ္ဓိံသဿ။ ။ အရပ်လေးမျက်နှာ၌တည်သော။ တိက္ခ
သံဃဿ။ ။ ရဟန်းသင်္ဘောတော်တို့အား။ ဒေမ။ ။ လှူဒါန်း
ပူဇော်ပါကုန်၏။

ယင်းသို့ လှူစေပြီးသော် ကိုယ်တော်မြတ်လည်း ဝတ္ထုနှင့်
လျှောက်ပတ်စွာ တရားအနုမောဒနာပြုလို၍ သီတဥက္ကံ ပဋိဟနတိ
အစရှိသော ဓမ္မဒေသနာကိုဟောပေးမူ၏။

သူဌေးလည်း ထိုနေ့မှစ၍ သပရီဝါဒဒါန ဖြစ်စေခြင်းငှာ
များစွာသော ရှင်လူပုဂ္ဂိုလ်များလေးပါးတို့အား တဆယ်ရှစ်
ကုဋေသော ရွှေငွေဥစ္စာတို့ဖြင့် စွန့်ကြဲလှူဒါန်းကာ ကြီးစွာသော
သင်္ဘောတော်ဖြစ်စေ၏။

ထိုသူဌေး၏ကျောင်းပူဇော်ပွဲကားကိုလှူတိုင်ရိုမုန့်ပြီးသတည်း။
ဘုရားသခင်ကို တင်လှူသောနေ့မှစ၍ သူဌေးအိမ်မှာ တနေ့
မပြတ်လှူဒါန်းအပ်သော ဒါတဗ္ဗတို့ကား။

ငါးရာမျှလောက်သော စာရေးတံဆွမ်း၊ စာရေးတံယာဂုံ
တို့ကို၎င်း။

ငါးရာမျှလောက်သော ပက္ခိကဆွမ်း၊ ပက္ခိကယာဂုံတို့ကို၎င်း။

ငါးရာမျှလောက်သော အိမ်ဦး၌ကျွေးအပ်သော ဓုရဘက်
ရေယာဂုံတို့ကို၎င်း။

ငါးရာမျှလောက်သော အာဂန္တုကဆွမ်း၊ အာဂန္တုကယာ
ဂုံတို့ကို၎င်း။

ငါးရာမျှလောက်သော ခရီးသွားလိုသော ရဟန်းတို့အား
ဥပုသ်အပ်သော ဂမိကဆွမ်း၊ ဂမိကယာဂုံတို့ကို၎င်း။

ငါးရာမျှလောက်သော သူနာရဟန်းတို့အား လှူအပ်သော
ဝိလာနဘတ် ဂိလာနယာဂုံတို့ကို၎င်း။

ငါးရာမျှလောက်သော သူနာကို လုပ်ကျွေးသော ရဟန်းတို့
အား လှူအပ်သော ဂိလာနပဋ္ဌာကယာဂုံတို့ကို၎င်း။ တည်ကျွေး
လှူဒါန်းကာ။

ငါးရာမျှလောက်သော အိပ်ရာနေရာတို့ကို တနေ့မပြတ် အိမ်
အုပ်၌ ခင်းထားအပ်သတည်း။

ဘုရားသခင်အား ခစားခြင်းငှာ တနေ့သုံးကြိမ် ကျောင်း
တော်သို့သွားရာ၌လည်း အလှူဝတ္ထုမပါဘဲ သွားဘူးသောမည်
တည်စေ၍။

အိမ်တံခါးမှန်၌စောင့်သော နတ်သမီးဖြစ်တား၍ မှုလည်းမ

ယူမနာ။ လွန်စွာအားထုတ်သောကြောင့်၊ နောက်သောအခါ၌
ဒါနပတ်အရာ၌ တေဒဂ်ထား၍ ဘုရားချီးမွမ်းတော်မူရသတည်း။

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ရာဝယ်

ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါက၊ သုစိတ္တမည်
သော သူဌေးသည် ရွှေအုပ်တို့ဖြင့် ခင်းဝယ်၍ တယူဇနာကျယ်
သော သံသံအရာမိကို ပြုလုပ်လှူဒါန်းသည်။

သီရိဘုရားပွင့်တော်မူသောကာလ၊ သီရိဝဇ္ဇနမည်သော သူ
ဌေးသည် ရွှေထွန်သွားဖြင့် ခင်းဝယ်၍ သိုးဂါဝုတ်ကျယ်သော
သံသံအရာမိကို ပြုလုပ်သည်။

ဝေဿဘူဘုရား ပွင့်တော်မူသောကာလ။ သောတ္တိယမည်
သော သူဌေးသည် ရွှေပြားအခင်းဖြင့်ဝယ်၍၊ နှစ်ဂါဝုတ်ကျယ်
သော သံသံအရာမိကို ပြုလုပ်သည်။

ကကုသန်ဘုရား ပွင့်တော်မူသောကာလ။ အစ္စတမည်သော
သူဌေးသည် ရွှေအုပ်ဖြင့်ခင်း၍ တဂါဝုတ် ကျယ်သော သံသံ
အရာမိကို ပြုလုပ်၍ လှူဒါန်းသည်။

ဂေါဏဂု ဘုရားပွင့်တော်မူသော ကာလ ဥဂ္ဂအမည်ရှိသော
သူဌေးသည် ရွှေလိပ်ရုပ်အခင်းဖြင့်ဝယ်၍ နှစ်ကောသ ကျယ်
သော သံသံအရာမိကို ပြုလုပ်လှူဒါန်းသည်။

ကဿပဘုရားပွင့်တော်မူသော ကာလ။ သုမင်္ဂလ အမည်ရှိ
သော သူဌေးသည် ရွှေထွန်တုံးအခင်းဖြင့်ဝယ်၍ တကောသပမာ
ဏရှိသော သံသံအရာမိကို ပြုလုပ်လှူဒါန်းသည်။

ငါတို့ဘုရား ပွင့်တော်မူသော အခါ၌ကား ငယ်မည်အား
ဖြင့် သုဒတ္တအမည်ရှိသော ဆင်းရဲသော သူဖုန်းစားတို့အား စား

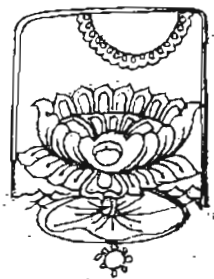
သား ဆိုးဖခင်

ရန် တမင်းဖြင့်ထောက်ပံ့ဘတ်စွာ၍ အနာထပိဏ်အမည်ရှိသော
သူဌေးမြတ်သည် တဆယ် ရှစ်ကုဋေသော အသပြာငွေအခင်းဖြင့်
ဝယ်၍ တဆယ် ခြောက်ပယ်ပမာဏရှိသော သံသံအရာမိကို ပြု
လုပ်လှူဒါန်းသည်။

ထို့ကြောင့် ဤဇေတဝန် ကျောင်းတော်ရာကား ဘုရားတ
ကာတို့ စွန့်ခွာမြဲမဟုတ်သော အဝိဒဟိဘာဠာနတည်း။

သက်တော်ရှည်သော ဘုရားရှင်တို့လက်ထက်၌ကျောင်းတော်
ကြီး၍ အရာမိနေရာကျယ်သည်ဖြစ်ပေကြောင်း သောတရှင် အ
ပေါင်းတို့ခင်ဗျား။

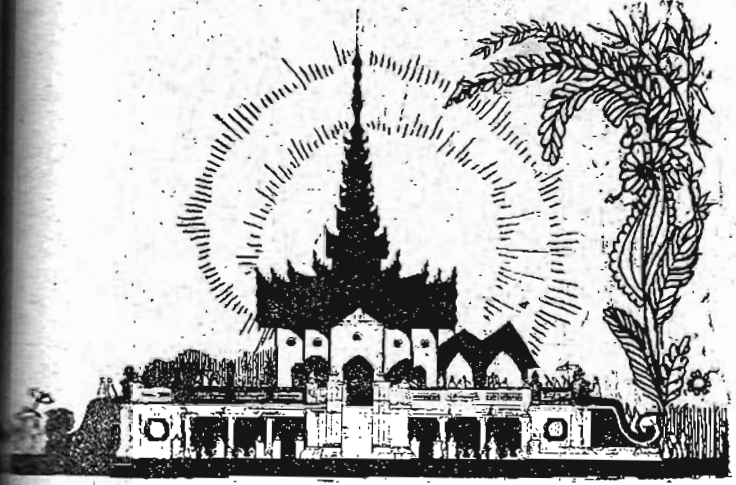
ထိုကဲ့သို့ အနာထပိဏ်အကြောင်း စုပေါင်း၍ အပိုမသွင်းဘဲ၊
လျှိုရင်းမှတ်ကြစေဘို့၊ မှတ်စရာဇာတ်အလားအဖန်မပျက်ရအောင်
မြန်းဆက်လိုက်ကြအုံးစို့။

အခန်း ၆

သုဒတ္တအနာထဝိဏ် သူဌေးကြီးဟာ ရှေးနည်းတပျာဇမ္ဗူကာ
 နက်မှာ အလှူအတုတ် အာရုံစောပြီ။ သဒ္ဓါယုန်ဇော၊ ဥပါဋ္ဌဌ
 ဘင်ဆင်ခြင်ရင်းမြန်းအလာ အဆန်းဆိုသဗျ အဖြာဖြာစုပြီး။
 ဆယ်ရှစ်ကုဋေအသပြာနေကို ဘာဏမုမနုမြော ရက်ရက်ရောစုန့်
 ကြ၍ လှူဒါန်း၊ ဇမ္ဗူတဝှမ်းမှာဟိုးဟိုးကျော်အောင်၊ ဆောက်
 လုပ်လှူဒါန်းထားတဲ့ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်ကြီး ကြည့်ပြီး
 ပီတိဖြစ်။

ကျောင်းတော်ကြီးဆောက်ထားလိုက်တာ ရှုကြပါတော့...။
 ဆန်းလှတဲ့ပန်းပုပန်းချီတွေက အခန်းခန်း အဝဝ အထူးစီး
 စဉ်လို ထားလိုက်တာမတော့၊ အများကြိုက်စရာပ။ ပန်းပု
 တွေက အကြူကြူနဲ့ တခုစီလို၊ ဂန္ဓကုဋ်ကြီး ကတော့
 ဘုရားမြတ်စံဘို့၊ သိကြားနတ်ဖန်သလို၊ ပတ္တမြား နဝရတ်အလှူ
 တမို့မို့ ရွှေရတနာတွေတူပြီး လေသာ တံခါးပြုတင်းပေါက်
 ဆီက ကျွန်တော်တို့ ပရမေ၊ ဘဂဝါဘုရား ညှင်းသောက်ဘို့တဲ့

ရွှေငွေရတနာအများတွေကတော့ နင်းခါရှောက်ဘို့ပုလဲအခင်း၊
 ဝင်းဝင်းတောက်လို့ တက်တဲ့၊ လင်းရော၊ တကွင်းကွင်း အမြတ်
 ရတနာကျောက် ထန်သွင်းပြီး။ အတွင်းတက် ပလ္လင်ရတနာမှာ
 ပုလဲပယင်းယှဉ်ခါ တခန်းဆီဆက်လို့မို့ မကန်းအကွက်တွေ
 မတော့၊ စိန်ဝဇီရာ တိမ်နီအပြာအထပ် အထပ်တက်လို့၊ လျှပ်တ
 ဗျက်တပျက်အလှူ ဖြာ၊ နဝရတ်ထချက်တချက် နဘ၊ ကာပြီးလျှင်
 ဟိုပြုဆစ်အထက်အတန်ကွာဆီက ဇယန္တာနဲ့မုခ်တံခါး၊ ဘုရား
 ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး။ စံတော်မူရွာဘို့ဆော့ရန်လုပ်ထား။ အလှူ
 ဝါနဲ့ ဥဿဖုရားဖန်မှန်တွေပါ အဟုတ်ထူးပြီးတော့ စမုတ် တံ
 ခါးဆီက အရုပ်များနဲ့ ဇာတ်တော်စံပြဿဒိ အပေါ်ဘုံကို လှမ်း
 ခါရွှေလိုက်လျှင် အထပ်ထပ်ကြော်စုံ ကျွမ်းခါစုပန်းဇာနုတွေကလဲ

ကြော့မဲ့ဟန်။ လေညှင်းကလေး နဲ့ ရင်တောင်မခံနိုင်ဘူး ထင်ရ၊ ဘယ် ကလောက်ဆန်းသလဲ၊ ကြက်မောက်တန်း သိကြားဇော်က နက်၊ အထက်အောက် ကြွင်းအပေါ်က ဖက်ပျောက်အောင် သန်းကျော်တဲ့ နန်းဘော်သုံး သုခမိန်တို့က ရှုချိန်ခါအခြေပြည့်န် လို့၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကြီးဆောက်လုပ် လှူဒါန်းထားတဲ့ မိမိရဲ့စေတနာ ပီတိတွေဝေဝေဖြာပြီး၊ သေသေချာချာပြီးပြီး ကြီးရှုစားခါ ယခု ဘုရားပရမေဘဂဝါအရှင်ထံ နောက်တနေ့ ဆွမ်းတော်ကပ်ဘို့ လျှောက်တင်ရန် ကျောင်းတော်အရံသို့ဝင်ပါ ရောခင်ဗျာ။

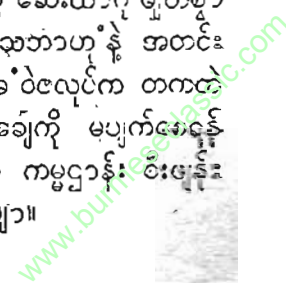
သောတရှင်အပေါင်းတို့ခင်ဗျား။ အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးရဲ့ စေတနာရင်းဟာဖြင့် အရှေ့ကမ္ဘာချင်းပြီး နေတရာ လင်းသလို ပရမေဘဂဝါသနင်းရဲ့ သာသနာလင်းစေဘို့ ဆောက်လှူတဲ့ ကျောင်းဟာဖြင့် အထောက်အကူကြီးဖြစ်ပေကြောင်း၊ သူတော် ကောင်းတို့ခင်ဗျား။

ဒါကြောင့် သုတ္တန်အဟောထုတ်ပြန်လို့ ပြောရလျှင် အနတ္တ ဝိဇ္ဇာကသအာရမေ၊ အတ္တခေါ်အညတ္တရဒေဝတာ အဘိကံတာ ယ။ ရတ္တိယာ၊ အဘိကတ္တဝနံ၊ ကေဝလကပ္ပံ၊ ဇေတဝနံ၊ ဩဘာ သေတ္တာလို့ သုံးလူ အရှင်ဘော်ဘုရား ရှေးကြောင်းနောက် ဖြစ် မမ္မအနုစံတွေကို ဟောကြားတော်မူရန်နှင့် သုံးဆယ် ရှစ် ဖြာ မဂ်လော၊ အညတရဒေဝတာလျှောက်ထားလို့ မြတ်ဘုရား သည်ကျောင်းတော်ဟာ ယနေ့တိုင် မှတ်သိကြရသော အနာ ထပိဏ်သူဌေးကြီးဆောက်လုပ်လှူဒါန်းသော ဇေတဝန်ကျောင်း

တော်ကြီးဖြစ်ပါကြောင်း။ သောတရှင် ပရိတ်သတ်အပေါင်းတို့ ငင်ဗျား။

သို့ကလို့ သူဌေးကြီး ကျောင်းတော်ရောက်တော့ သုံးလူ ပ ငေးမြတ် စိန္တေထွဋ်ဘုရားထံ ဝတ်တူးခါ ငါးပါးသောထံခြင်း နဲ့ ဝပ်စင်းခါ ရှိကျိုးရှိခိုးလို့ သုံးတန်သော စေတနာအရှိန်လွှမ်း လို့ ဝေဝေဆာ အိမ်ဂေဟာတွင် နောက်တနေ့ ဆွမ်းကပ်ဘင် လှူပါမည့်အကြောင်း လျှောက်ထား တောင်းပန်သောအခါ၊ မြတ်ဘုရားဘဂဝါဆိတ်ဆိတ်သီးခံတော့ မြတ်ဘုရားထံတရားနာ ချွဲ ဆီထိသည့်ဂွမ်းပမာ ပီတိတွေ လျှမ်းခါဖြာပြီး ခေမာစခန်း သဘောပေါက်သည်မို့ မနောရောက်လက်ဆယ်ဖြာ မပျက်တ ဣယံသိပုဗ္ဗထားပြီး စိတ်သခွါတရားရှင် ရှင်နဲ့ ဦးတင်ခါအကြိမ် ကြိမ် သုဒတ္တအနာထပိဏ်ရတနာအိမ်သို့ ပြန်ပါရောခင်ဗျား။

သို့ကလို့ သူဌေးကြီး အရေးပြီးလို့ အိမ်ပြန်ရောက်လျှင် စီစဉ်စရာ အဖြာဖြာကို အခါခါအလုပ်အကျွေးတို့အား အဟုတ် မနှေးအမိန့်ပေးခါ။ မိုးသောက်နံနက်ဆွမ်းအတွက် လိုလေသေး မရှိအောင် ခဲဘွယ်ဘောဇဉ် ချိုချဉ်ရသာ သင်္ဃန်းလျာက အစုံစုံ အဖုံဖုံ လှူဘွယ်ဝတ္ထုအစုစု၊ တခုမကျန် ပြည့်စုံအောင်စီမံ ပြီး နိဖလ်ရွှေခွက်နှင့် သိုးကြီးလာဆက်တဲ့ ဆေးယာဂု မှုတစွာ အဟာရေပြုပြီး ဆယ် တမီးကာမဂုဏ်ကိုသဘာဟုနဲ့ အတင်း ပျက် ယွင်းမပျက်စောသန်သန်နဲ့ လောကဝဲဇလုပ်က တကတဲ အဟုတ်အနစ်မခံဘဲ ရှစ်တန်သော မဂ်အချေကို မပျက်စေရန် တိုးပွားဘို့ ကျိုးစားကာ လေးဆယ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်း ဝိးဖုန်း ပြီး နိခမတင်ခါ အိပ်ရာသို့ဝင်ပါရောခင်ဗျာ။

အခန်း ၇

နောက်တနေ့နံနက် မိုးသောက် အလင်းသို့ ရောက်တော့ ထွင်းဖောက်နေခြင်းကြည့်လင်သန့်ရှင်း၊ အိမ်အတွင်းမှာ ခင်းကျင်းစီမံ ပဲ့ရံအစုံ အဖုံဖုံနှင့်တကွ လိုလေးသေး မရှိရအောင် တည်ခင်းထားပြီး သူဌေးလင်မယား မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော် မြတ်ကြီးနှင့် လကျာရံ လက်ဝဲရံ အဂ္ဂသာဝက မဟာသာဝက အရှင်မြတ်များကြွသာမည့် လမ်းမဟာကို မျှော်မှန်းခါစောင့်ကြို ရင်း သူဌေးကြီးသတိရသဖြင့် မေးပါရောခင်ဗျား။

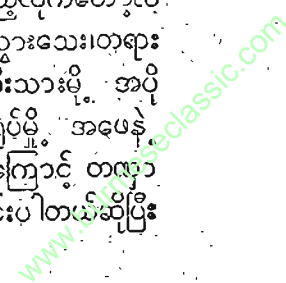
(သူဌေးကြီး) တကယ်ရှုမဝတဲ့သူမန သူဌေးကတော်ရေမယ်မင်း သားရောဘယ်မှာလဲ အပါယ်ရွာထဲမရောက်ရအောင် မိဘနှစ်ပါးက ရှိသမျှအားနဲ့ လမ်းပြနေတာကို အန္တ အခြေပါတဲ့သင်း ဖအေခြေရာကိုတော့မနင်း လူ့အန္တဒီဝပျင်း အပါယ်သင်းတော့မယ်။ မယ်မင်း သား ခေါ်စမ်းပါ။ ဘုန်းတော် အလွန်တရာကြီး မြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီး

ဆွမ်းစားကြွလာတဲ့အခါတရားနာပြီး ဘုရားဘဂဝါ ကိုဖူးရလျှင် မနှော့ရှင်လို့ သဘော ပြင်ချင်ပြင် လာမှာ။ ဘယ်မလဲခေါ်စမ်းခေါ်စမ်း။

(သူဌေးကတော်) ရှင်။ ရှင်မျှော်မှန်းသလို ခေါ်စမ်းဆိုပေမဲ့ မရှိတော့ဘူးတော့။ အိပ်ရာကနိုးကတဲက အဝတ် အစားလဲပြီး တချိုးထဲမြို့ထဲကိုဆိုလား ထွက်သွားဘယ် လေ ကျုပ်ကတောင်ဟဲ့သားဘယ် နှယ်များ ယခုလို သွားရတာလဲ။

ခုဆို မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော် မြတ်ကြီးနဲ့ လကျာရံ လက်ဝဲရံ ရဟန္တာအများ ဆွမ်းလာပြီး စားကြတော့မယ်။ ဝမ်းခမြောက် ဝမ်းသာ ဘယ် လောက်များရှိ သို့ကောင်းသလဲတပေါင်းထဲဒီမိသား စုတော့ သတိတရားပြုပြီး တရားနာရအောင်။ ဒါမှ လားရာဘဝ တမရှိဘဲ သုဂတိရောက်မှာ သားရဲ့လို့ ပြောတာကို သဘောမပါ နားမထောင်ဘဲ။

ကျားကျား ကြောင်ကြောင် အဝတ်တွေလဲပြီး ဘီဒိုအံဆွဲထဲကတာအထုပ်လဲမသိပါဘူးအနဲ့ ကတော့ စိမ်းစိမ်းရွှေရွှေ သူ့မျက်နှာ ကြည့်လိုက်တော့လဲ မှိုင်းတေတေ ကျုပ်တောင်ပြန်ပြောသွားသေးတုန်း ဆိုတာ ကိုယ်ကျင့်ပါတဲ့ နဂိုကရင့်ပီးသားမို့ အပို အလုပ်တွေပါအမေရယ်တဲ့ နဲ့ကိုယ်ရုပ်မို့ အဖေနဲ့ တယ်ရမှာမဆန်းတော့ပါဘူးတဲ့။ ဒါကြောင့် တလှာ မီးပင့်ဘို့ ဆရာကြီးဘဲ ပင့်တာကောင်းပါတယ်ဆိုပြီး

ဟန်ကောင်းထမျိုးနဲ့ ပြန်စောင်းတောင် မထိုးဘဲ
 တခါထဲဆင်းသွားလိုက်တာ ကျော့လို့ တော်ရေ။
 (သူဌေး) ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေ ကျပ်နှစ်မရယ်၊ ဒုက္ခနယ်ကို မင်း
 သား တိုးနေပါပေါ့လား...ဟင်။

ကိုင်း...ရှိစေတော့ကွယ်ရဲ့၊ မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်
 တော်မြတ်ကြီး ကြွလှမ်းတော်မူရန် အချိန်နီးပြီမို့
 လှူဒါန်းဘွယ်ဝတ္ထုအစုစု ဘယ်မလုပ်ရအောင် မယ်
 မင်းက ကြပ်မတ်ခါ သဒ္ဓါပွားပြီး တသိန်း တသိန်း
 တန် ကမ္မလာ များကို မြတ်စိန္တေကြ ကြမဲ့လမ်း
 တန်းစီလို့ ကိုယ်တိုင်ခင်း။

မယ်မင်းအဖော်မုန်က စားတော်ဝန် ထမင်းချက်
 တို့ကို -ယွင်းမပျက် ဟင်းရံစုံ အကုန်ပြင်ဘို့ အမိန့်ပေး
 ပေတော့။

တသိမ့်ပြုကတေ့ သမီး နှစ်ဖော်တို့ကလဲ အပြီး
 နော် အခါလေပဲစေနဲ့ ကြပ်မတ်လို့ နောက်ကနေ
 သောက်စရာ ရေတော်ကပ်ဘို့ ကိုင်ကာထား၊ တထိုင်
 စာ ကြားမှာ လက်တော်ဆေးဘို့ ရွှေဖလားခါအနေ
 အထား ဟန်အောင်လဲကြည့်ပြီး စီစဉ်ကြ။

ဒီတွင်မက အရှုရာ လိုတာမရှိရအောင် စခန်တွင်
 စေဘို့လမ်းညွှန်လို့ စီမံပေတော့သူဌေးကတောင်းရေ...။

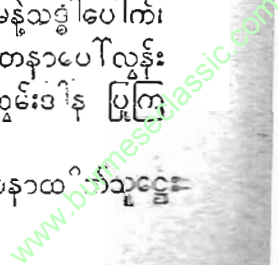
သို့ကလို့ စီမံပြီး သူဌေးလင်မယား ဗုဒ္ဓါနုသတိ
 ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်ပြီးအနေ၊ မြတ်စိန္တေကိုယ်တော်မြတ်
 ကြီးနှင့်၊ တသတ်ကြီးနောက်ပါ၊ ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့

အစဉ်မပြတ် ကြွလာလိုက်တာ လမ်းမ၌ စီရီ၊ရွှေတိုင်
 ကြီးတွေ အလီလီပါကလားလို့ ထင်ရ၊ ဘဝင်ကြ
 သဘာအချိန်တက်နေတုန်း ရတနာအိမ်ထက်သို့၊ သုံး
 လောကထွဋ်ထား မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီး
 နှင့်ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့ ကြွလှမ်းလို့ ရောက်ကြပါ
 ရော ခင်ဗျား။

သောတရှင် ပရိသတ်တို့ခင်ဗျား။ လောက ပြော
 ရလျှင် အနာထပိဏ်သူဌေးအိမ် ယနေ့အချိန် ဆွမ်း
 စား အကြွမှာဖြင့် အသရေတော် လင်း လိုက်တာ
 ဇမ္ဗူမြေပေါ်အတွင်း စက္ကဝါမဆန်သာဘူ၊ အထက်
 ဗြဟ္မာနံ့အောင် ဟိုးဟိုးကျော် မိုးပေါ်နှင့် မြေပြင်
 တန်ခိုးတော် အသရေလှိုင်ပြီး လျှပ်လက်သလိုအရောင်
 တဖိတ်ဖိတ် မှောင်အရိပ် ဘယ်မသန်းစေဘူး၊ စိုးဝင်း
 ထိန်ပြောင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး၏ အရောင်သည်
 အမှောင်ဟူသမျှ ပယ်ခင်း၊ အစုံစုံအရောင်တော်လင်း
 လို့၊ ကြခြင်းကြီး ကြွလာတော်မူတာကို သူဌေး
 ကြီးနှင့် သူဌေးကတော်မိသားစုတွေပါ ဖူးမှော်ကာ
 မြင်တွေ့ရလေတော့။

အားလုံးကုန် ဘဝင်ကြ၊ ရင်တမမနဲ့သဒ္ဓါပေါက်၊
 အရင့်အရင် ကြဘုန်းတွေကထက် စေတနာပေါ်လွန်း
 လို့၊ ပျော်ပျော်ကြီး မိသားစု ဆွမ်းဒါန ပြုကြ
 ပါရောခင်ဗျား။

ဤကဲ့သို့သဘာအချိန်မသေးတဲ့ သုဒတ္တအနာထပိဏ်သူဌေး

သီရိသုမန လင်မယားတို့ဟာ ထင်ရှားစွာအလှူပေးသောကြောင့်
လူ့ပဝေး ချီးမြှောက်ခါ သမီးနှစ်ယောက်ပါ တရားရကြသဖြင့်
မမားရအောင် လောကဆန်လို့ မို့ သောတာပန်တွေ ဖြစ်ကုန်
ကြပါရော ခင်ဗျား။ မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးလည်း
ဆွမ်းကိုစွဲ ပြီးမြောက်၍ ချီးမြှောက်ခါ သာဓုခေါ်ပြီး ရတနာ
အစု သင်္ဘာတသင်းတို့နဲ့ စံရှာရင်းဖြစ်တဲ့ ဇေဝတန်ကျောင်းတော်
သို့ ပြန်ကြွတော်မူပါရော ခင်ဗျား။

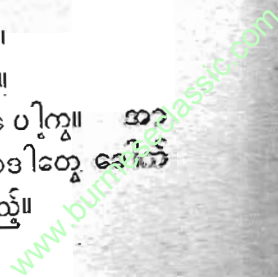
အခဏ်း ၀

ကျောင်းဒကာ ဆူဠေးလင်မယားနဲ့ သမီးနှစ်ယောက်၊ မဟာ
သုဘဒ္ဒါ၊ ဣဠသုဘဒ္ဒါတို့အား ဘုရားမုသဖြင့် တရားရကြတဲ့
အချိန် သား ကာလသတို့သားနဲ့ အပေါင်းတစုဟာ မကောင်းမှု
သဘာကြီးရင့်စေဘို့၊ ပန်းခြံဒေဝါတနေရာမှာ တဖြာနည်းနှင့်
ဆရာကြီးပင်နေကြတာပေါ့။ ဆရာကြီးပင်တယ်ဆိုတာ ခေတ်နဲ့
နော်လို့ ပြောတာပါ။ တင်ပကာသလို့ တောင်းပန်တာပါ။
အကြောင်းခံ ဆိုက်အောင် ပြောရလျှင် လောကတွင် ယစ် ငါး
ပါးဟာဖြင့် တပါးအပါအဝင် ဆေးခြောက်က ဘင်းလို ခေါ်
ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဘင်းက ဆေးခြောက်၊ ဆေးလိပ်တွင်ထည့်
ခါ သောက်သမို့ မူးနောက်နောက် ရစ်ဝေဝေ၊ ထွေတေတေ
ဖြစ်လာမှဖြင့် သူကောင့်သားတသိုက် အပေါင်းများနဲ့ ဟား
တိုက်ပြီး ရယ်ရှင်ကြရတာကိုဘဲ သူတို့အယူက တယ်ယဉ်ဆိုဘဲ။
ထိုထက်ကဲပြီး အူမြူးလိုက်ကြတာ သူတထူးသက်မိုက်ခါ အော့

နည်းနာ တကြော့သုံးခါ လာသမျှ ပျိုးအိုမရှောင်ဘဲ လှောင်
ပြောင်ကာ အရှက်နဲ့ပြီး သူ့ဘက် သူရဲပမာ ဒီယဉ်ကျေးမှုကို
ရင်ဝယ်ပိုက် အစဉ်တကယ် မိုက်နေကြတာကို မတော်တာ မြင်
လို့ သွားမပြောနဲ့ သွားပြောရင် ဟားတိုက်ခါလှောင်ပြီး ခေတ်
ဟောင်းက အတွေးခေါ်နဲ့ ဘေးချော်နေတဲ့ ခင်ဗျားတို့၊ စကား
ဆိုလို့ လူလယ်လာမလုပ်ပါနဲ့တဲ့ စမူဇယ်ခုတ်ဘိ။
တကားနည်းနှင့် ဆရာကြီးပင်တာဗျာ။ မဆိုင်ရင်ဝင်မရွပ်ပါ
နဲ့လို့ နှင်ထုတ်ခံရတဲ့ကိုသာဂေါင်ကြီးဟာ ထိုငနာကောင်တွေဆီ
တမျက်နှာလှဲပြီး။

(သာဂေါင်) ခက်တာဘဲ။ ဒီအပြုအမူနဲ့ ဒီအကျင့်တွေဟာကြာ
လာရင် တပြည်လုံးပြန့်နှံ့စိတ်မနှံ့ရှူးကြောင်ကြောင်နဲ့။
ဘီလူးကောင်တွေ ဖြစ်ကုန်တော့မယ်။ ဒီအတိုင်းကြည့်
နေလို့ မဖြစ်ဘူး။ တာဝန်သိပြည်သူတယောက်အနေ
နဲ့အသော့နှင့်မြို့ဝန်တိုင်မှ။ ငါကတော့ ကောင်းစေဘို့
ဆိုးမတာကို မနာယူတဲ့ ငတုံးဘဝနဲ့ ကဗျာထူနေ
တဲ့အကောင်တွေ၊ နောင်ခါလေကျခါမှ အဖေကယ်ပါ
အဖေကယ်ပါလို့ မတုကြန့်တော့။ သွားပဟ ငနာ
ကောင်လေးတွေရေလို့။

ကိုသာဂေါင် ထွက်လဲသွားရော။
(နန္ဒ) ဟေ့... ကာလ ဒါဟာဘာသဘောလဲကွ။
(ကာသ) ဘာသဘောရမလဲ အာ၊ သဘောပေါ့ကွ။ အာ
သဘော အာ၊ သဘော။ သူပြောဒါတွေ ခေါ်
ထားလိုက်စမ်းပါ။ ရော့... မင်းအလှည့်။

ထိုကဲ့သို့ မရှက်ပေါင် မျက်နှာပြောင် ဟားတိုက် ပြီး အမှားတသိုက် ခေတ်မီနေလိုက်ကြတာ ယစ် အဆိတ်ခိုးတက်လို့ အဆိုးဘက်ယိမ်းခပ်မိန်းမိန်းမျက် နှာနဲ့ ပန်းခြံထဲအနားလာယူသူတွေကို တအားဆူ ခါ သံသေးသံကြောင်နဲ့ ရန်ထောင်ခါ မိုက်သွေး စမ်းပြီး၊ စရိုက်လေးခန်းဖွင့်နေကြပါရောခင်ဗျား။

သော တရှင် အပေါင်း တို့ ခင် ဗျား။ သို့ကလို့ မကောင်းမကန်းနဲ့ သောင်းကျန်းနေကြတုန်း။ ဗြူး ဆို... မြို့ဝန်ဦးသာအိုးနဲ့ တပည့်ရဲဘက်လူမောင်၊ ကိုသာဂေါင်နဲ့ မောင်ပေါက် သင်းတို့အနားရောက် လာပြီး။

(မြို့ဝန်)

ဟေ့...စရိုက်ကြမ်းနဲ့ မိုက်ကန်းတဲ့သတ္တဝါတွေ တခါတလေဆိုရင်တော့မထောင်းသာ အပေါင်းပါ မင်းတို့ကိုလျစ်လျူရှုနေတာကို အခွင့်အရေးယူ ဆူ ချင်တိုင်းဆူပြီး လာသမျှလူတွေကိုရမ်းကား၊ ဆန်း ဆန်းပြာပြားနဲ့ မတော်တာပြု အဖေသဟာတစု နဲ့ သောင်းကျန်းချင်တိုင်း သောင်းကျန်းနေတာကို တော့ ချမ်းသာမပေးနိုင်တော့ဘူး။ လမ်းတကာအုပ်စု ဖွဲ့ပြီး ရိသဲသဲ လုပ်လို့လုပ်။ ဈေးသွားကျောင်းပြန် ကြတဲ့ ကုမ္ပဏီအများတို့ကို သွားလို့ ကိုမရအောင် နှောက်ယှက်။ အဲဒီလိုမတရားနှောက်ယှက် အောက် အထက် သမီးရင်တွေရဲ့ တိုင်စာ ငါ့အိမ်ကိုရောက် လာတာတထမ်းကြီး။ ဖမ်းပြီးမဆုံးမ ကောင်းလား

လို့ ရန်တွေ့တဲ့ သားသမီးရင်တွေဆိုတာလဲ အများ ကြီးဘဲ။

ဟိုတနေ့က မရွှေစာကဆိုရင်၊ သူ့သားကို မင်း တို့တသိုက်ကရန်စပြီး အုပ်စုနဲ့ ဝိုင်းထိုးတာ က ဆိုး လို့ လား မပြောတတ်ဘူး။ နံရိုးကျိုးအကြောပါပြတ် လို့။ ခုသမားတော်နဲ့ ကုနေရတယ်လို့ လာတိုင်ထား တယ်။

ပြီးတော့ ကလေးမကလေးတွေရင် သဘက်သရဲ လို့ အရှက်နဲ့ပြီး လက်ဆွဲကာ အသဲချင်းပေါက်ရ အောင်ပြောလို့ ပြော၊ မိဂုဏ်ဖဂုဏ်မထောက် မင်းတို့ နှောက်ချင်တိုင်း နှောက်တာကို ဒီတခါတော့ သီး မခံနိုင်တော့ဘူး အကျည်းတန်သရုပ်ပျက်တို့ရေ။ ငါ လက်ရှိကြိမ်တုတ်နဲ့ နှက်လိုက်မယ် အရိုးချင်းယှက် ကရောလဟယ်။ (လာလေရောကွာ - လာလေရော ကွာ) ။

ကိုင်းမှတ်ထား။ အရပ်ကကြားအောင် မင်းတို့ ရဲ့ မကောင်းသတင်းတွေ မောင်းသတင်းကြေငြာ ပြီး။ နောက်တခါ သည်လို့တွေ့ရရင် ပြေရွှာအတွင်း အဆန်းတကတဲထွင်တဲ့ လမ်းသရဲ အချဉ်တွေပါလို့ လည်ပင်းစာဆွဲ ဘကတဲ အဆန်းလုပ်တဲ့အကောင်ဆို ရင် အကြမ်းချုပ်နဲ့ ထောင်ကိုပို့ မယ်သိလား။ ။ မင်းတို့ရဲ့ မိတတွေဆီလဲ သား ဘွေ ရဲ့ အထာ သိရ အောင် တိုင်စာပို့ မယ်။ ။ ကိုင်း...လာ ခိုပြန်မယ်

ဤကဲ့သို့ မြို့ဝန်မင်းဦးသာအိုးကိုယ်တိုင် ဆုံးမ လိုက်တော့။ ကာလသတ္တိသားဟာ အချိုးများထင် နေတဲ့အသားကိုကြည့်ပြီး မှားမိတဲ့ကောင်းမှုကြောင့် အပေါင်းတစ် နောက်တစ်ခု ကြိမ်မမြောက်ခင် အိမ် အရောက်ပင် ပြေးကြပါရောခင်ဗျား။

သို့ကလို ကလသတ္တိသားနဲ့ အပေါင်းတစ်ယောက်ဟာ မကောင်းမှုကြောင့် မြို့တော်ဝန် ဆုံးမ လိုက်သဖြင့် ဒုးချုလို့ ကတိုက်ကရိုက်အိမ်အရောက်ပြေးလိုက်ကြ တာ။ ကာလကတော့ အိမ်လဲရောက်ကရော။ နောက် ဖေးပေါက် ဝရံတာ ကျော်လွှားဝင်၊ စားပွဲပေါ် ပြင် ထားတဲ့ ယာဂုနဲ့ သကြားထွေး၊ တအားကုန်းလွေးပြီး ဗိုက်လေးလေးနဲ့ ညောင်စောင်းပေါ် အသားမှေး လိုက်တာ တရားကြီးများတောင် ပျော်သွားပါရော ခင်ဗျား။

နန္ဒ၊ ကံ ရ၊ စံပတို့ထသိုက်မှာတော့ နောက်ထပ် ပြီး ရိုက်မှာကြောက်လို့ ထ အပြေး။ ပန်းခြံဘေးကာ ထားတဲ့တန်းအကျော် ပန်းဖော်ထားတဲ့ အချွန်နဲ့ ပုဆိုးငြိပြီး ဇောက်ထိုးမိုးမျှော်။ အဲဒီအချိန်မှာဘဲ ဒေါ်ဘုမတို့သားအမိ ရထားမရှိလို့ လျှောက်အပြန် နောက်ကျန်နေတဲ့ သူ သမီးက။

(သမီး) အမေ ဒီအချိန်ဟာ လမုသီး၊ သီးတဲ့အချိန်လားအမေ
(အမေ) ဟဲ့... ဘာပြုလို့ လဲသမီး။

(သမီး) ဟိုမှာကြည့်ပါအုံး အမေရယ်၊ လမုသီးတွေအတွဲလိုက် သီးနေကြတာ။
(အမေ) အို... ဒီဟာမ။ ရမ်းပြီးမပြောနဲ့။ ငါပန်းသီးချောလို့ အလုံးထွားတာ၊ ဟိုဂုံးနားအပင်ကသိတာကိုတောင် မမီသေးဘူး။ ဟိုမှာကြည့်စမ်း... အပြုတ်လိုက်-အလုံး ကြီးကိုရုံလို့။

ဤကဲ့သို့ ဒေါ်ဘုမတို့သားအမိကလဲသနားကြည့်ကြည့်ပြီး လှောင်လိုက်တော့ ပြောင်အရိုက်ခံရတာထက် ကြားရတာ ခံပြင်း။

ကြားရတာ ခံပြင်းမှာပေါ့။ ခြံအတွင်းမှာ ဘာမှ မသီးဘဲကိုး။ သတိလဲနေတဲ့ တော့သုံးကောင် မတတ်သာတော့ ပုဆိုးချွတ်ပြီး တမျိုးတမျိုး ဖွားဘက်လက်နဲ့အုပ်ပြီး တချက်ထဲ သုတ်လိုက်ကြတာ ငုတ်နဲ့ တိုက်မိလို့ ပြသွားတဲ့အနာ အိမ်ကျမှပြာနဲ့သိပ်ပြီး ဗိုက်ဟာဟာနဲ့ အိပ်လိုက်ကြတာ တရေးနိုးလို့ ထအကြည့် အနားရိုက်လူတွေက သူ့ခိုး-သူ့ခိုးလို့ အော်။ အော်မှာပေါ့။ အိမ်မှားပြီး ဝင်အိပ်ကြတာကိုး။ တခါ ပြေးရပြန်ပါရောခင်ဗျား။

အခင်း ၉

အဲဒီလိုအဖြစ်။ ဥယျာဉ်ပြေအတွင်း အမှုပေထု အခင်းက တစတစနဲ့ ပျံ့နှံ့ခါ အင်မချဆိုးမရ နောက်ဆုံးကျတော့ အနာထပိတ် သူဌေးကြီး နားပေါက်ကြားပြန်ပါရော။ သို့ကလို့ သူဌေးကြီးနားပေါက်တော့။ သမီးသုံးယောက်နဲ့ ဇနီးပါခေါ်ခါ။

(သူဌေးကြီး) ကိုင်း...မယ်မင်းသား။ မတော်တာ သော်မာတဲ့ အခင်း၊ အဖေငါသဟာနဲ့ ကံမြင်းလို့ မြို့ဝန်မင်းကိုယ်တိုင် ဆုံးမလိုက်တာကို။

သူဌေးကတော်ကြီးမှာ ဒေါ်သကြီးစွာ ကားဆုံးအောင် နားမလောင်ဘဲ။

(သူဌေးကတော်) ဘာဆုံးမလိုက်တာလဲ။ ကြည့်စမ်းပါအုံးတော်သားသမီးချင်း ကိုယ်ချင်းမစာ။ အဆိုသွင်းစရာ တောင်မရှိရဘဲ မိဘကိုလဲမတိုင်။ သူ့သဘောနဲ့ သူထင်သလို ကလေးတွေကိုကိုင်လိုက်သတဲ့၊ ခိုင်းလိုက်တဲ့ဖြစ်ခြင်း။ သင်းကမြို့ဝန်ဆိုပြီး အာဇာနည် ရာထူးလက်တင်းသလား။ ဒီမယ်ကိုပိတ်ရဲ့ စစ်ခင်းလို့ သာပြိုင်လိုက်ချင်သေး။ ဟင်း...။

(သူဌေးကြီး) ဒီမယ် သူဌေးကတော်ရဲ့။ ဆွေမျိုးဂုဏ်၊ ဓနဂုဏ်

ကြောင့် သားဇောနဲ့ တရားသဘောလွဲ စိတ်လိုက် မာန်ပါ မယ်မင်းပြောနေတာဟာ၊ ရေမလာတဲ့ပိုက် ပုံးတွေသာဆိုက်သလို မိုက်လိုက်တဲ့ဖြစ်ခြင်း။ ဒီမယ် မယ်မင်း၊ မြို့ဝန်မင်းဆိုးမလိုက်တာဟာ ရုံးကျအောင် မလိုက်ရတာတော်လှပေ။။ ခင်ဗျားတို့ စိတ်မဆိုးကြ နဲ့....။

မယ်မင်းသား ကောင်းစေအို့ ပြုပြင်တာကို ကျေးဇူးတောင် တင်ရအုံးမယ် မှတ်ကြပေတော့ ကွယ်တို့။

တကယ်လို့ အချုပ်အနှောင်ခံရလျှင် အကြံပင် ကြပ်တော့မယ်။ ဆပ်ဆော့တဲ့ သားတဖြာကို ဘုရားဘဝ ဝါထံ တရားနာအို့ ယခုအပြီး အနန္တည်းနဲ့ မမှားမစောင်းရအောင်၊ ဘုရားကျောင်းပို့မှ တော်တော့မယ် ကွယ်ရို့လို့။

သူဌေးကြီးပြောစကား သီရိသုမနုသုဌေးကတော်ကြီး ကြားရတော့။ သားလှအတွက် ရတက်မအေးအပူမီးမွှေးသလို ဖြစ်ပြီး။

(သူဌေးကတော်) ဟင်သားလှအတွက် မကောင်း သတင်းတွေ ဝေဝေလျှံလို့ ရဝေစမယ် ရင်နှစ်ကလေးရယ် တကယ် အစဉ်ချစ်ရတဲ့ မိမာတာပါ။ သားလှအတွက် ကြားရချက် မသက်သာ သက်ခန္ဓာအဆုံး မနှေးရအောင်(ကိုပိဏ်ရေ) ကျုပ်နှလုံးသွေးတုံ လှချသို့ရဲ့လေး....။

(သူဌေးကြီး) ကိုင်းဒေါ် သုမနုရေ နှလုံးသွေးလဲတုံမနေနဲ့တော့...။

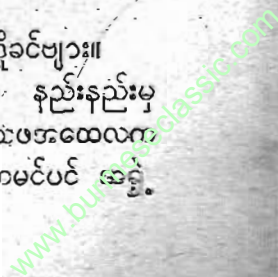
ကုန်းကလေး ငါတို့သား အပါယ်မလားရအောင် ဆွယ်တရားနဲ့ သမီးတွေနဲ့ အမိ သုံးပေါ်ကတနည်း တနှုံးမျှော်ခါ ဝိုင်းကူဖေးပြီး ရိုင်းသူကလေး မင်းတို့ အကိုကို မယှင်းဘို့ တာဝန်ယူကြပေရော့ သုံးလူ့ဘ မြတ်ပရမေစံတော်မူတဲ့ ကျောင်းတော်ကို ပို့ကြ ရအောင် ယနေ့အဖို့ ဒီတွင်ရပ်ပြီး ဗုဒ္ဓကိုမပြတ်မိုးခါ တရားအစဉ် ပွားကြပေတော့ ထင်အရှားနိက္ခ မထင်လို့ စိတ်ကအစဉ်သိမှတ်စရာဝိပဿနာတင်ခါ ရှု မင်္ဂလာပြုမြဲ ပြုကြပေတော့သမီးတို့။

(သမီးများ) ဟုတ်ကဲ့ပါပေပေ နှနယ်တုံကွယ်ဘဆွေကို နဂိုရ် နေအထက်ရောက်စေဘို့ ဘဝင်္ဂပေါက်ဝိုင်းကူလို့ ပေးပါမယ် အေးအေးသာစံတော်မူပါရော့ ကျေးဇူးတော်ရှင် မွေးမိခင်နှင့် ဖခင်တို့ရှင်။

အခဏ်း ၁၀

ဤကဲ့သို့ မိသားစုသတိတရားရှုခါ ဆောင်ထီးအထက် မောင်ကြီးအတွက် ဒါနအရံတွေနဲ့ အာမခံလို့ ပေးကြပါရော့ ခင်ဗျား။

လောကပြောရလျှင် သောတရှင် ပရိသတ်တို့ခင်ဗျား။ ကာလသတို့သား ကတော့ စိတ်ခါတ်က နည်းနည်းမှ မလျှော့သေးဘူး မဂ္ဂလိ ဂေါသာလပူရာဇကသဖလထလက အရည်းကြီးကိုးသို့ မဆိုင်းဘဲဝင်ချင်လို့ တမင်ပင် အရှဲ့

၆၈

ငေသာလီမောင်ဖုန်း

တိုက်ပြီး တကယ် အမိုက် ဇာတ်ကြောရှင်ဘို့ ထပ်လောချင်ပြန် ရောခင်ဗျား။

ဒါပေမဲ့ အကြောင်းရှာလို့ မကောင်းတာ မြစ်တားရစ်မဲ့ မိဘတို့ဝတ္ထရားရှိသည့်အတိုင်း မကောင်းမြစ်တာ ကောင်းရာ ညွှန်လတ် အတတ်သင်စေ ပေးဝေနှိုးရမ်း ထိမ်းမြားခြင်း လျှင်ထိုငါးအင် ဖခင်မယ်တို့တာ ဆိုသည့်အတိုင်း မိဘဝတ္ထရား အပြစ် မြင်ရင်တားရတာမို့ ငယ်ကဆရာမည် ထိုက်စွာပုပ္ဖ စရိယ မိနှင့်ဖဟု ကဝိအရှင် ဆရာတစုက စာပြုလို့ ကျမ်းဘင်ခွဲ တာကို လမ်းစဉ်နဲ့အညီ သားအလှကို တရားရဘို့ အနာတပိဏ် သူဌေးကြီးဟာ အရေးကြီးစွာသားကိုချောခေါ်ပြီးမြတ်စွာဘုရား ကျောင်းတော်သို့ သွားကြပါရောဗျား။

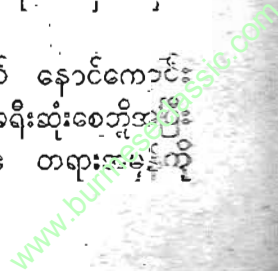
သားရေ မောင်ကာလ ဟောဒီကျောင်းတော်ကြီးဟာ အ ကြောင် မျှော်ပြီး ဒို့သားအဖတွေ ဆောက်လုပ် လှူထားတဲ့ ကျောင်းတော်ကြီး ဘယ်လောက်ခမ်းနားလိုက်သလဲ ဆန်းပြား လိုက်တာလဲလွန်ရော ကြည့်စမ်းပါအုံးသားရယ် ကျောင်းတော် ကြီးဆောက်ထားလိုက်တာ ဘုံဆောင်အားဖြင့် သုံးဆင့်တန်း ချင့်လို့ အမြင့်နေရာမှာ တဆင့်တဆင့်ဘုံအဆောင်၌တထောင် မျှတိုက်ခန်းရှိသကဲ့ ဂန္ဓကုဋီ ရေရိုကကုဋီလေးကုဋေ အခြေဆင့် ပြီး အသရေတင့်လိုက်တာ အံ့မခမ်းတင့်တယ်လို့ တထောင် သော ပြသစ်အရံနဲ့ အထပ်ထပ်ကြံခါ များသွစွာသော စကြံ မအုပ် ဇရပ်ဂူလိုက် ယှဉ်ပြိုင်ခြံရံခါ ဆောက်လုပ်ထားလိုက်တာ သိကြားနေရာ ဝေဇယန္တာပြသစ်ကဲ့သို့ထူးထူးမြတ် ဆန်းကျယ် ပြီးရှုဘွယ်ဘနန်း လူ့နယ်မှာအံ့မခန်း လက်သမားတထောင်ဘို့

နဲ့ ကိုးလတိုင်တိုင် ဆောက်မှ ပြီးမြောက်တဲ့ ဒီကျောင်းရတနာ လောင်း၍ အသပြာပေါင်း တဆယ် ရှစ်ကုဋေ ပေးချေခါစကြာ ကြပြီး မရွံ့ဘဲ သဒ္ဓာဖက်လို့ ဘဂဝါအတွက် ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းတဲ့ကျောင်း ဇေတမင်းသားတို့ရဲ့ ဥယျာဉ်ကို အထူးပင် ပေးဝယ်လို့ အရေးတကယ်ပြီးမြောက်သဖြင့် ချီးမြှောက်ခါ အခြေပြည့်ရလျှင် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကြီး ကောင်းမ တော်အပြီး ငြိတ်ဘုရားကပ်စဉ်က ငါ့သားမြတ်ကိုယ်တိုင် မောင့် နှမတွေနဲ့တသောင်းစကြာဝဠာကို ရေစက်ချတုံးက ပြုံးပြုံးပြုံးပြုံး နှံပလှူဒါန်းတာဇေယျတဝန်းမှာဟိုးဟိုးကျော် ဘယ်ကလောက် ပျော်စရာကောင်းလိုက်သလဲကွယ်ဟင်။

အခုကျခါမှ ငါ့သားအလှသတိုးဇော်ကလေးရဲ့ အဖေရဲ့ တိုးတိုးဖော်တောင်မရတော့ဘူးလားဟင်။

မမှားချင်ပါနဲ့ သားသားရယ်တရားမြင်စရာ ဖေဖေပြောမယ် လောကအလယ် လူရယ်လို့ ဖြစ်လာရင် အပြီးအစမရှိပေမဲ့ သုံး ဘဝတော့သိရမယ် အတိတ်ဘဝကောင်းမှုကြောင့် အကြောင်း စု၍ ပစ္စုပ္ပန်မှာ အသစ်ထုပ်ရန် အခြေအနေ ပေးလာသဖြင့် ရွှေငွေဌေးခါ ချမ်းသာကြွယ်ဝပေမဲ့ ဘရမ်းဘတာနယ်မှာ နှစ် မြတ်ပြီး အင်္ဂါတူးလို့ အပျော်ကြူးခါနေမှဖြင့် သေရတဲ့ အခါ အယူမဖြောင့်ဘဲ အပူခမှောင်စို့လို့ လားရာဂတိမှာအမှား သာရှိတော့မယ်။

ဒါကြောင့် ဒုကောင်းမှနောင်ကောင်းမယ် နောင်ကောင်း အောင်ခကောင်းကြံပကွယ်လို့။ သံသရာနယ်ခရီးဆုံးစေဘို့အပြီး သုံးခါ လမ်းညွှန်၍ထားခဲ့တဲ့ ကျမ်းဝင်စကား တရားအမှန်ကို

ငါ့သားနာခံ၍ ပါရမီပြည့်ပါလားသားရယ်။ သား-ဘယ်နှယ်လဲ ငါ့သားက လိမ်မာပါတယ်။

ယခုလိုသူဌေးကြီးက အရေးတကြီး အကြိမ်ကြိမ် အခါခါ မေးနေတာကို ကာလသားတို့သားကတော့ အချိုးမကျမျက်နှာနဲ့ အင်းလဲမလုပ် အဲလဲမလုပ် ကျောက်ရုပ်ကြီး မှင်သက်မိသလို အချဉ်ဖက်သည့် ကတုံးဘဝနဲ့ ဆံပင်မရှိတာကို လက်နဲ့ ပုတ်ပြီး ခတ်တုန်တုန်နေတာသေအချာ သူဌေးကြီး မြင်လိုက်ရတော့ ဘဝင်ခိုက် စိတ်မကောင်းဖြစ်ပြီး။

(သူဌေးကြီး) ကိုင်း...လှာသား...ဒီကတဲ လွဲပြန်ကြစို့ ဒီနေ့အဖို့တော့ ကျောင်းတော်ရဲ့ အဝှေ့ရောက်အောင် လိုက်တာကိုဘဲ ဖေဖေ ဝမ်းမြောက်လှပါပြီ စခမ်းတထောက်ဒီမှာထားပြီး ရှည်အကြာ မမားရအောင် သားလှမောင် စိန်နားပန်း အိမ်ပြန်ကြစို့လို့ သူဌေးကြီးနဲ့သား အရေးကြီးတဲ့စကား ဆုံးမပြီး ပြန်ခွဲတာ အိမ်တော်သို့ ပြန်ရောက်ကြပါရောခင်ဗျာ

အခဏ်း ၁၁

အိမ်ပြန်ရောက်တော့ သားအဖနှစ်ယောက် စားစံရာ ယာဂုထမင်း စာဝကြီး ခံတွင်းသွင်းပြီး တိုက်ခန်းတွင်း ဝင်၍သွားတဲ့ သားကို သူဌေးကတော်ကြီးက ကြည့်ပြီး။

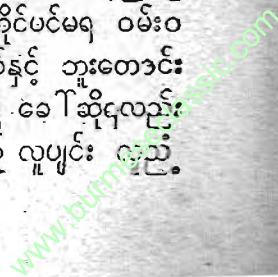
(သူဌေးကတော်) ဘယ်နှယ်လဲကိုပီဏ်၊ နဂိုရိတသိမ် ပုတ္တသား

ဗိုဇ္ဇဘုရား ထုတ်ပြတ် တရားကို သားနားဝင်ပုံပေါက် ရဲ့လားဟင်။

((သူဌေးကြီး) နားဝင်ပုံ ပေါက်ဖို့ နေနေ သာသာ ဘုရားရှင် ထံတော်တောင် မရောက်ခဲ့ပါဘူးဗျာ။ သင်းအခြေအကြောင်းမလှလို့ ရွှေးကျောင်းဝကတဲ လှည့်ပြန်ခဲ့ရတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်အကြံတခုရတာက ကဲနုလှတဲ့ သားရတနာကို ဘုရားဘဝဝါထံ အရောက်အောင် အထောက်အထား အသပြာနဲ့ နှင်းရရင် အသပြာမက်တဲ့ ရတနာခက်ဟာ တခါထဲ ဘဝဝါဘက် တဖြေးဖြေး ပါလိမ့်မယ် ထင်တယ်။ ဒါကြောင့် နောက်တနေ့ တိုင်ပင်ခါ ဒွိမိသားစုက အသပြာထုပ်ပြပြီး ဗုဒ္ဓနဲ့ နီးဘို့ သူဌေးကြီးဟာ သားအတွက် ခရီးမှန်စေဘို့ တနည်းကြံရပြန်ပါရော။

သို့ကလို့နဲ့ နံနက်မိုးသောက် အလင်းရောက်လာတော့ ဇနီးမယားနဲ့ သူဌေးကြီး သမီးသားပါ ခေါ်ပြီး။

ကိုင်း...သား မောင်ကာလ၊ အဖေတခုပြောမယ်၊ သောတဝယ် မပြတ်ကြားပြီး မှတ်ထားခါ နည်းယူနော ဒီလို ရှိသကဲ့၊ စီးပွားမတင် တိုင်ပင်မရ ဝမ်းဝစားလို ကုသိုလ်မဖြစ် ကျင့်မှုညစ်နှင့် ဘူးတောင်းအတူ ပေါ့သွတ်သူအား လူဟုဒိဋ္ဌ ခေါ်ဆိုရလည်း ဂေါဏစာရင်း ပါလေလျှင်သည် လူပျင်း လူညံ့လူရှုံးတည်းတဲ့။

ထို့ပြင်မက ပမာပြုရလျှင် သာကေတေ အဖုံဖုံမို့ ကြုံလာတော့မှ အမိ တုပြီး သတိရပါပြီလို့ ဆိုတာက နောင်တဘဲ၊ နောင်တဆိုတာကလဲ နောက်မှ ရသတဲ့၊ မှောက်တာက ယခု သည်ဟာတွေ သတိပြုတို့ ဆုံးမခဲ တာလဲ များပြီ၊ တရားဆီလဲ မကိန်း ဘုရားဆီလဲမယိမ်း သင်္ဘောဝေယျာဝစ္စဆိုတာတွေ နှလပ်နိုး။

ငါ၏ သား ဖြစ်ပါလျက် ဘုရားထံတော်သို့လဲ မသွား၊ ဘုရားကြွလာသည်ကိုလဲ မဖူး၊ တရားလဲ မနာ ယူ၊ သင်္ဘောဟူ၍မှလဲ မသိ။ ဒီလိုသာနေပြီး လှည့်လည် ဘိက္ခ အဝီစိသာ လားရတော့မယ်။ ငါအဖ ရှိလျက် သားနဲ့ သတိပျက်ပြားပြီး အယူမှားလို့ ငရဲလား ရခြင်းသည် မလျောက်ပတ်။

လောက၌ အမှားရှိက အမှန်ရှိမြဲမို့ ပညာဉာဏ် သတိတို့ခါ သားအလိုဖြည့်ပေးမယ် အဖေ အလိုလဲ ဖြည့်ပေးတော့။ ယနေ့ပင် မရွေ့ခင် ငါသား ကျောင်း တော်ကိုသွားတဲ့ခါ တရားနာလို့ ပြန်ခဲ့လျှင် တခါနာ အသပြာ တရာ ပေးမယ် စိတ်အေးရော မဟုတ် လား ကွာ...လို့ ။

သူဌေးကြီး ဥစ္စာနှင့် ဖြားယောင်းခါ သား ကောင်းတာ မြင်ချင်လွန်းလို့ တနည်းကြုံရာလောက ဥစ္စာကိုပေးသဖြင့် ဥစ္စာကို မက်ကြလို့ မပျက်တဲ့ သတ္တဝါ ဘယ်မှာမရှိ၊ ဒါတွေကို သိထားတဲ့ သူဌေး ကြီး၊ သားကို ဥစ္စာပေးပြီး သွေးဆောင် အရေ

အောင်အောင် ကြံစီရခြင်းဖြစ်ပါကြောင်း သောဘ ရှင် အပေါင်းတို့ ခင်ဗျား။

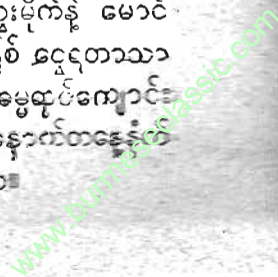
သို့ကလို့ သူဌေးကြီးက ကာလသတို့သားကိုတမျိုး အားဖြင့် အကြောင်းမျှော်၍ ကျောင်းတော်သို့ သွားအောင် အပြီးညာဏ် တနည်းကြံခါ သွေးနှိုး ပေးလိုက်တော့ ကလေးဆိုးသဖွယ် အသပြာရမယ် ဆိုသဖြင့် ကိုယ်ဝင့်ခါ အဖကိုသေချာအောင်မေး ပါရော့။

(ကာလ) တကယ်လားအဖေ ကျောင်းတော်ကိုသွား၍ မြတ် ဘုရားရဲ့ တရား တခါနာလျှင် အသပြာ တရာတ ကယ်ပေးမလားဟင်လို့ ။

သုံးကြိမ် သုံးခါ ကတိတောင်းတော့ သားအ ကြောင်းသိတဲ့မေးဖေဖေက။

(သူဌေးကြီး) အေးလေကွာ အဖေ မှာရှိတဲ့ ငွေတွေဟာ မင်းအ တွက်ပါသားရဲ့ မနက်ဖြန်ခါ ကျောင်းတော်ကိုသာ သွား တရားနာပြီမှပြန်ခဲ တရာသော အသပြာကို ဘဂဝါဟောတာ နာခဲ့လျှင် တခါထဲပင် ရဖေမယ် လက်ငင်းကွလို့ ။

ပဋိညာဉ်ပေးလိုက်တော့ အတွေးမိုက်နဲ့ မောင် ကာလ နောင်ခါကျမှ ဘာဖြစ်ဖြစ် ငွေရတာသာ ပဓာနအစစ်ဟု၊ ဘဂဝါဘုရား မွေ့ဆုတ်ကျောင်း တော်သို့ ငွေရကြောင်းမျှော်ပြီး နောက်တနေ့တ ကျောင်းတော်သို့သွားပါရောခင်ဗျား။

ယခုလိုသွားပြီး ကျောင်းတော်ကိုရောက်ပေမဲ့ တရားကိုကားမနာယူ ကျောင်းပရဂျက်သစ်ရိပ်ကောင်း မှာ လဲလျောင်းခါအိပ်စက်လို့ နေ့တဝက်အချိန်ဖြိုးပြီး ဥပုဒ်သုံးကျင့်ကြံသလို အတွင်းခံ မမှန်သဘောနဲ့ ခုတ်စောစော အိမ်သို့ပင် အချိန်မရှိ ခင် ပြန်လာပါ ရောခင်ဗျား။

ယခုလိုအိမ်ပြန်ရောက်လာတဲ့သား သူဌေးကြီး မြင်ရတော့ ရှင်ပျံတဲ့စိတ် သားအပေါ်ပီတိဘဝဖိတ် တဲ့ပြီး နိတ်ဟ် လို့ အောင်းမေ့ခါ။

(သူဌေးကြီး) ဟဲ့ သမီးတို့ ငါ့သားကြီး ကျောင်းတော်က တရားနာပြီး ပြန်လာတာဝမ်းကော့ရောမယ် မွန်းမတိမ်းခင် ယာဂုနဲ့ နို့ထမင်း ချက်ချင်း ဘာကြောင့်မဆက် ကြတာတုံးလို့ ...

သမီးတွေကို ခေါက်သလိုလိုနဲ့ သားကို မြောက်ခါကျွေးစေပါရော။

သို့ကလို့ ယာဂုနဲ့ နို့ထမင်း ချက်ချင်းပင် ပြင်ခါကျွေးပေမဲ့ အသပြာယခုလက်မရောက်သဖြင့် နို့ယာဂုကို တစက်မူမသောက်ဘဲ ဆန္ဒပြပါရော။

အဲ ဆန္ဒပြတာ ဖပီတာ သဘောပေါက်သဖြင့် လက်အရောက် ငွေအသပြာ တရားပေးလိုက်တော့ ဆေးကြိုက်တဲ့မောင်ကာလ၊ မရှောင်တခဏ ဆွဲတဲ့ယူပြီး ယာဂုနဲ့ နို့ထမင်း တချိုးထဲသွင်းလိုက်တာ ဗိုက်ကြီးများတင်းလို့၊ အင်းအင်းနဲ့ နေတာပေါ့။

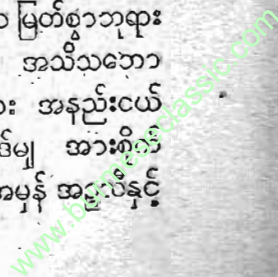
ဤကဲ့သို့ အတန်တန်ပြု အကြံတခုသူဌေးထုတ်ပြန်ပါရော။

(သူဌေးကြီး) ဒီနေ့တော့ ငါ့သားချစ် ကျောင်းတော်ကို သွားဖြစ်အောင်သွားပြီး မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတဲ့ တရားတပိုဒ် သင်ယူလို့ မှတ်သားခါပြန်ခဲ့၊ တရားတပိုဒ်သင်ယူလို့ မှတ်မိရင် ထပ်ပြည့်လို့ ဟောဒီရတနာဆောင်မှာ အသပြာတထောင် ထင်မိလို့ ပေးအုံးမယ်ကိုင်းဘယ် နှယ်လဲသား မေးလိုက်တော့။

မောင်ကာလ သတိုးသားဟာ အဖေကြီးပြောလိုက်တာကြားတော့ မနော့ကြိုက်။ သဘောကြိုက် ဩတိုက်ဖြစ်ပြီး။

(ကာလ) စိမ်လိုက်အဖေ ကတိသာတည်ပါစေ။ ဒီတခါလေ ကျောင်းရောက်လျှင် ဗုဒ္ဓဆီကံတရား ကျုပ်ရပြီး သာ ထားပေတော့လို့ ပြောပြီး။ နောက်တနေ့ ကျောင်းတော်သို့သွား ပြန်ပါရော ခင်ဗျား။

ကာလသ တို့သား ကျောင်းတော်ကိုရောက်တယ် ဆိုလျှင်ဘဲ တကတဲ၊ စိတ်ထဲမှာစွဲလာတဲ့ ငွေမက်တဲ့ ဇောဟာ အခြေပျက်တဲ့ သဘောအသွင်ပြောင်းပြီး အစဉ်မကောင်းခဲသောအဆိုးစိတ်ဟာ မြတ်စွာဘုရား တံခိုးရိပ်မှာ ခိုလှုံခိုသောကြောင့် အသိသဘော အနည်းငယ်ငင်လာပြီး အကျိုးတရား အနည်းငယ် ယှဉ်လို့ အပြီးတကယ်ပင် တရားတပိုဒ်မျှ အားစိုက်ခါ သင်ယူရမည်ဟု စိတ်ကကြံပြီး ဒိဋ္ဌအမှန် အဋ္ဌလိနင့်

တင်ချီခါ ဝပ်တွားလို့ မြတ်
ဘုရား ဟောကြားနေတဲ့ခမ္မ
သဘင် မောင်ကာလ ဝင်တဲ့
ခါ တရားနာဘုရားဘဂဝါ
တရားတပိုဒ်ဆိုးပါရော။

ဟာနောက်တပိုဒ်သင်ယူ
မည်ဟု အစဉ်ဆူနေတဲ့စိတ်
နဲ့ဆက်၍တခါနာပြန်ပါရော
ဘုရားဘဂဝါကတော့ တံခိုး
တော်နဲ့အကုန်သိနေတာပေါ့
ဆိုမိတဲ့ အတိတ်ကပါ
လာတော့ သို့ကလို့ မောင်
ကာလ သတို့သားဟာ အ
ကျိုးများခါ၊ အများတွေ
အကုန်မြင်လို့ ဂုဏ်ဘင်ခါ
သဘော ဓာတ်ငြိ ပါသ

ဖြင့်သောတာပတ္တိဖိုလ်၌တည်တော်မူပါရောခင်ဗျား
သောတရှင်ပရိသတ်အပေါင်းတို့ခင်ဗျား။

အတိတ် ဇာတ်ကြောင်း ထောင် အသပြာက
စလိုက်သဖြင့် မောင်ကာလတရား၌ ကြည်ညိုမဆိုး
တော့ဘဲတညလုံးတရားနာ ဘုရားဘဂဝါ၌ သစ္စာ
ဇောကြည်ပြီး တညသောအရှည်-တာမမအောင့်မေ
တော့ဘဲ တအောင့်ကလေး ပါလားလို့ တောင်စိတ်

ကထင် နံနက်မိုးသောက်အလင်းသို့ ရောက်တယ်ဆို
လျှင် ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာ အများနဲ့

အတူ ကြည်ကြည်ဖြူသာ
ဝတ္ထိ ပြေမှုန် ဇေတဝန်
ကျောင်းတော်ကကြ၍ သ
ဒတ္တအနာထပိဏ်သူဌေးအိမ်
နေအချိန်ဆွမ်းစား ကြွလာ
တော် မူပါရောခင်ဗျား။

မြတ်စွာဘုရားကိုယ်
တော်မြတ်ကြီးဆွမ်းစားကြွ
လာရာမှာ နောက်ပါးက
ခတ်ရဲ့ရဲ့ပါလာတဲ့ သား
ဟာ ခါတိုင်းနဲ့မတူ တမူ
ထူးလို့ ကြည်နူးဘွယ်အိန္ဒြေ
နဲ့ ပါလာတဲ့သား သူဌေး
ကြီးမြင်လိုက်တော့ ဘဝင်
ခိုက်ပိတ်ဖြစ်ပြီး နှစ်သက်
ဘွယ် ကောင်း လေဝှ ဟု
အောင့်မေခါ ဘုရားကိုယ်
တော်မြတ်ကြီးနဲ့ သံဃာ

တော်တို့ကို ဆွမ်းအဖြာဖြာ ခဲဘွယ်တို့ကို ဆက်ကပ်
လှူဒါန်းပါရောခင်ဗျား။

သို့ကလို့ လှူဒါန်းနေသောအချိန် တနေရာမှာ

ခတ်ငြိမ်ငြိမ်ကလေးနေတဲ့ မောင်ကာလ ထောင် အသပြာကစလိုက်တဲ့ ငါ့ခါပခင် ဘုရားရှင်ရှေ့တော် တွင် ငါ့ကိုအသပြာပေးလျှင် ကောင်းလေစွ တွေး ပြီး ဘုရားရှင် မသိအောင် ဖခင်ကြီးသတိဆောင်ပြီး ဖုံးဖိထားလျှင် ကောင်းမှာဆဲလို့ ကြံစည်နေတာကို ပရမေဘဂဝါ မြတ်အရှင်ကအတတ်ပင်အလုံးစုံသော အဖြစ်ကို သိမြင်တော်မူသည်သာတည်း။

သူဌေးကြီးသည် ဆွမ်းခဲဘွယ်ဘောဇဉ် ယာဂု အစုစုလှူဒါန်းပြီးသကာလ သားကိုလည်း ယာဂုနှင့် အဖျော်ယမကာတို့ကို ကျွေးလေသည့်အခါ။

မောင်ကာလကလည်းအောင် ကစတရားကလေး နဲ့ အေးအေးပင်စားသုံးလေတော့ ဘုရားဘုန်းရှေ့ တွင် သားတော်မောင်အား တရားစပေါ်တထောင် အသပြာကို ရှေ့ချ၍ ပေးမက။

(သူဌေးကြီး) ချစ်သား၊ ငါသည် ဥစ္စာတထောင်ပေးမည်ဟုဆို ပြီး ဥပုသ်စောင့်သုံးစေလျက် ကျောင်းတော်သို့စေ လွှတ်ခဲ့တာ ကတိတည်စွာပေးပြီ။ ဒီအသပြာကိုကြည့် ကြည့်သာ သုံးပေတော့ ရော့...လို့ ။

အသပြာတထောင်ကို ပေးလိုက်တော့ အတွေး ဆိုက်ခါ အကျိုးတရားမြင်လို့ အဘိုးထားတဲ့ တရား အတွက် အရှက်ကြီးရှက်ပြီး ငွေအသပြာကို အတင်း တကယ်နှင့် ငြင်းပယ်တော့တာပေါ့။

ဒီတော့ သူဌေးကြီးက အရေးပေးပြီး ယူပါ

သားရဲ့လို့ ပေးပေမဲ့ လက်မခံ၊ အဖက်မတန်အသေး အနပ် အရေးတောင် မလုပ်တော့ပါဘူး သောတ ရှင် ပရိသတ်အပေါင်းတို့ခင်ဗျား။

သို့ကလို့အခင်း သားတော်မောင် ငြင်းပယ်တာ ကိုတွေ့လိုက်ရတော့ ရှေ့...ကြိုက်ပဟ၊ အမှိုက်ဘဝ ကတော့ ပြောင်းဘိလို့ တွေးပြီး။

(သူဌေးကြီး) မှန်လှပါ သုံးလောကထွင်ထား သဗ္ဗညုမြတ်စွာ ဘုရား။ ယနေ့အဘို့ တပည့်တော်၏သားသည် နှစ် သက်ဘွယ်ရာ ရှိပါသည်ဘုရား။

ဟု နားတော်လျှောက်တော့။ မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်မြတ်သည် ကာလသတို့ သားအပေါ် မြှောက်ခါ။

(ဘုရား) မှန်ပေ၏ ကျောင်းကကာ။ နှောင်းအခါက သဏ္ဍာန် မဟုတ်၊ တကာသူဌေးရဲ့ သားသည် ငါ့ဘဂဝါပေး တဲတရား အစဉ်နာရသဖြင့်၊ မယှဉ်သာမင်အရေး ကြောင့် စကြာဝတေးမင်း စည်းစိမ်ထက်၎င်း၊ နတ် ပြယွာစည်းစိမ်ထက်၎င်း၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သည်မြတ် ပေပြီဟု။

ပထဗျကေရဇ္ဇေန။ သဂ္ဂဿဂမုနေနဝါ။ သဗ္ဗ လောကဓိပဇ္ဇေန။ သောတာပတ္တိဖိုလ်ဝရံဟု။ ။ဓမ္မခံ ထုတ်ပြန်၍ ဟောတော်မူတော့။

ရုပ်နာမ်သဘောယူပြီး တရားနာနေတဲ့ အနာသ ပိက်သူဌေးကြီးရဲ့သား မောင်ကာလ အဆိုးသည်

ဝေသာလီမောင်ဖုန်း

ကလေးဟာ၊ အကျိုးဖြစ်ခါ တမင်ဘာဖိုလ်ဆိုက်သည့်
 ဇာတ်ဝတ္ထု သိမှတ်စရာ နိပါတ်အလာ တုရားဟော
 ကို အများသော လုပ်သားပြည်သူ့အပေါင်းတို့အား
 နှောင်းအဘို့ သားရတနာကလေးတွေကို တဆားရှာ
 သည့်အခန်း တင်ခါဆက်လိုက်ပါတယ် မင်ဆိုက်၍
 စဉ်မကွာ တသက်ချမ်းသာကြစေဘို့ ကျမ်းဓမ္မာအရ
 ပြေရွာမဟိ မှောင်မဖိုးစေရအောင် စေတနာအရည်
 နောင်မဆုံးပါဘူး ကျွန်တော် ဝေသာလီမောင်ဖုန်း
 က ခေတ်ကာလနဲ့ယှဉ်ပြီး မှမ္မာသဘောအဆက်အ
 ချိတ် ဝါရောနဲ့ဖက်ကြိတ်လိုက်ပ စာပြောကွက်စိပ်
 အသံထွက်ဇာတ်လမ်း မှတ်တမ်းတင်ခါ ဒီကွင်ရပ်ကြ
 စို့ရဲ့၊ မှတ်စရာ ဇာတ်အလာ ဒီတိုင်ပေါင်းပါပေါ့၊
 ညောင်းတာကလေး အပန်းဖြေရအောင် ကျမ္မာကြ
 ပါစေကြောင်း ဆုမွန်ကောင်းတောင်းလိုက်ပါတော့
 သည် သောတရှင် ပရိသတ်အပေါင်း သူ့တော်
 ကောင်းတို့ခင်ဗျား။

- ဤတွင်နိဗ္ဗိတံ။

○ အိမ်တွင်းဆရာဝန်။ (ပထမတွဲ)။ ဦးသိန်းထွန်းမြင့်။
 ဦးသိန်းထွန်းမြင့်ပြုစုသည့် ဆေးစာအုပ်ဆိုလျှင် အထူးပြောဘွယ်ရာမရှိ။
 နှစ်ပေါင်း ၂၅ နှစ် တိုင်တိုင်ကိုယ်တော်ကုသချက်များကို ရေးသားထား၍၊
 ရှင်းလင်းပြတ်သားလှကြိုက်များခြင်းဖြစ်သည်။
 အိမ်တွင်းမှဆရာဝန်တယောက် ရှိနေသလို အားကိုးရမည်။

○ ချက်နည်းပြတ်နည်း ၅၀၀။ ။ ဦးကြီးပု
 အထူးကြော်ငြာရန်မလိုပါ။ ပိုမိုစုံလင်သောနည်းပေါင်း (၆၅၀) တို့ဖြင့်
 ကိုယ်တိုင်ချက်ပြုတ်လုပ်ကိုင်ခဲ့သမျှ ရေးထားသည်။ ကြားဘူးနားဝ၊ ကူးခ
 စာအုပ်မျိုးမဟုတ်ပါ။ (၁) ချက်နည်းပြတ်နည်း ၅၀၀။ (၂) စီးပွားဖြစ်လုပ်
 နည်းများ၊ (၃) မုန့်လုပ်နည်းမျိုးစုံ (၄) သက်သက်လွတ်ချက်နည်း။
 “ငှတံပေါင်း” စာအုပ်ထည်းနှင့်အပြိုင်။

○ CATCH THE WORD:
 U Ba Thaung (B.A, D.M.A.)
 * အင်္ဂလိပ်စကားလုံး ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်သုံးနည်း၊ ၅ တန်း၊ ၆ တန်း၊ ၇ တန်း၊
 ၈ တန်းအထိ၊ လက်ကိုင်ပြုနိုင်သည်။ အင်္ဂလိပ်စာအတွက် ကြီးစူးသော အ
 ထောက်အပံ့ကိုရရှိမည့်စာအုပ်၊ လက်လွတ်ပါစေနှင့်။

○ မေတ္တာဓါတ်လှိုင်းစေလွှတ်နည်း။ * ဆရာကြီးဒဂုန်နတ်ရှင်
 မေတ္တာဓါတ်၏ တန်ခိုးအာနိသင်၊ စိတ်ပညာ၏စွမ်းအား၊ သိပ္ပံနည်းနှင့်
 မေတ္တာဓါတ်လှိုင်းဖမ်းယူနည်း၊ ဗုဒ္ဓ၏မေတ္တာဓါတ်လှိုင်းစေလွှတ်နည်း၊ အဘိုး
 တန် ဗဟုသုတများရရှိမည်။

○ သားဆိုးဖခင်။ ။ ဝေသာလီမောင်ဖန်း
 သားဆိုးကိုချွတ်သော၊ ဘုရားကျောင်းထွက် အနာထပိက်သူငယ်ကြီး
 နှင့် ကာလသက္ကတသားဇာတ်လမ်းကို ရယ်ရှင်တယ်ဟာသနှော၍၊ ကွက်စီ
 စာပြော၊ တသောသောရယ်ရမည့်စာအုပ်၊ ဗဂျီအောင်စိုး၏ သရုပ်ဖော်
 ပုံများနှင့်၊ သားဆိုးဖခင်ဖခင်တိုင်း ဖတ်ကြည့်ကြစမ်းပါ။

